

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ

LÉTO 2020

Soukromé studny nejsou bezedné / Škola a školka v karanténě / Líšnické burzy

2. světová válka v kronice / Nejhezčí cyklovýlety po okolí / Příměstské tábory na Mníšecku

Veterinární ordinace

MVDr. Irena Luxová

JSME TU PRO VAŠE ZVÍŘECÍ PARTÁKY

po 9-12 15-19
 út 9-12 15-19
 st 9-12 15-19
 čt 9-12 15-19
 pá 9-12 15-18
 so 9-12 —
 ne — 15-18

- provádíme komplexní vyšetření krve v ordinaci na počkání
- stanovení progesteronu na počkání
- ultrazvuk, rentgen
- operační sál s inhalační anestezíí
- tým zkušených lékařů a sesterček
- těšíme se na Vás a Vaše čtyřnohé přátele

Ošetřujeme psy, kočky, drobné savce, prevence, specializované úkony, chirurgické zákroky

Adresa: Náměstí F. X. Svobody 41, Mníšek pod Brdy
 telefon: +420 737 135 426
www.vetmnisek.cz, luxova@vetmnisek.cz

Chystáte se prodat nemovitost?
 Chcete ji prodat bez starostí?
 Zavolejte mi, rád přijedu za Vámi.

RE/MAX
 Horizont

Zahod'te své starosti, nabízím:

- Profesionální zpracování prezentace nemovitosti
- Zajištění účinné inzerce na největších realitních serverech
- Férové a profesionální jednání
- Právní servis přes certifikovanou advokátní kancelář
- Bezpečnou úschovu peněžních prostředků
- Předání nemovitosti novému majiteli
- Kompletní servis spojený s prodejem nemovitosti

Jaroslav Pýcha

☎ 722 490 490

Váš certifikovaný realitní makléř

Více o mně na www.jaroslavpycha.cz.

V této lokalitě hledáme:

Rodinný dům
 Byt v OV s balkonem
 Chatu zděnou i dřevěnou

jaroslav.pycha@re-max.cz

Hledáme posily pro Líšnický zpravodaj

Píšete?
 Fotíte? Kreslíte?
 Máte dobré nápady?
 Zajímavé kontakty?
 Chcete si vyzkoušet, jak se dělají noviny?

Ozvěte se nám!
zpravodaj@obeclišnice.eu

Pro každého od 12 klidně do 120 let se u nás něco najde.

Manželé Kazi a Ing. Radomír Jůzovi.

Přejeme všechno nejlepší
 a hodně zdraví panu
 Radomíru Jůzovi
 k nádherným
 90. narozeninám!

Vážení sousedé,

tak je to, snad a pro vždy, za námi. Máme za sebou pro nás všechny asi jedno z nejsložitějších období za několik posledních let. Téměř všechno v zemi se vypnulo a jeli jsme na volnoběh. V něčem bylo dobré „vyřadit a jízdu trochu zklidnit“, v mnohém jsme si ale uvědomili, jak jsme si zvykli na to, že věci mají svůj řád a najednou bylo všechno jinak. Uvědomila jsem si, jak moc obdivuji naše paní učitelky. Po týdnu domácí výuky můj syn prohlásil, že se těší do školy, že je to tam lepší, a já byla na pokraji „nervového zhroucení“ ☹. A myslím, že jsem nebyla jediná. Takže, paní učitelky a páni učitelé, děkujeme a těšíme se, až si ty naše „miláčky“ zase převezmete do péče.

Doba koronavirová měla svá pozitiva, v rodinách jsme se stmelili a také se ukázalo, že jsme stále schopní si všichni navzájem pomáhat. Moc ráda bych touto cestou poděkovala našim zručným švadlenkám, Dáše Nolové, Martině Kyselové, Martině Krumphanslové a Věře Kašpárkové, za ušití první várky roušek, které jsme vám mohli roznést, abyste měli alespoň něco do začátku. Jsme rádi za vaše díky a pozitivní ohlasy, rádo se stalo.

Bohužel, přijdou také negativní dopady a bude potřeba hodně sil a pevných nervů, abychom všechno zvládli.

Držme se a budme silní!

Hanka Navrátilová, starostka obce

Z úřadu

A co nového v Líšnici?

Opravili jsme silnici kolem úřadu a chystáme se na realizaci projektu na zvýšení akumulace vodojemu v úpravě vody, která bude probíhat během června a července. V současné době je kapacita akumuláčnické nádrže 20 m³ a po dokončení bude mít 64 m³. I přes to všechno **apelujeme a prosíme všechny o šetrné zacházení s vodou.** Sucho silně ohrožuje naše území a tekoucí voda po otočení kohoutku už nemusí být samozřejmostí.

V letošním roce se také pustíme do velmi potřebné **rekonstrukce rybníku na návsi.** Na jeho opravu jsme získali dotaci ze Středočeského Fondu životního prostředí a zemědělství ve výši 1 000 000 Kč. Celkové náklady jsou 1 692 265 Kč. V rámci projektu dojde k odbahnění rybníku, opravě břehového opevnění a bezpečnostního přelivu, opravě vtoku a výpustného objektu. Nově bude osazena aerace s čerpadlem na solární pohon a bude také znovu

instalována lávka. Rybník slouží jako významný prvek pro zadržení vody, jeho opravou dojde k zachycení extrémních přívalů dešťových vod, které se sbírají z polí a končí na návsi v obci.

Dále také probíhají přípravné práce projektu **nápojení Varadova na stávající obecní vodovod** a kanalizaci. Vlastníkům dotčených pozemků rozesíláme souhlasy s uložením potrubí hlavních řadů tlakové kanalizace a veřejného vodovodu. Nyní čekáme, až se nám podepsané vrátí zpět a na základě jejich počtu budeme pokračovat v dalším postupu. Zároveň připravujeme projektovou dokumentaci pro vyústění vodovodního řadu, který byl díky investici čerpacích stanic Koloc a Benzina převeden pod dálnici, abychom jej mohli využít pro občany Varadova jako náhradní zdroj vody.

Odpady, odpady, odpady...

Velkým tématem posledních dnů je obrovské množství odpadů, které jsme za dobu domácí koronavirové karantény vyprodukovali. Kontejnerová hnízda již nepojmou další kontejnery a odpad se hromadí na zemi a je roznášen zvířaty a větrem do širokého okolí. Se společností AVE, která se stará o odpadové hospodářství v naší obci, jsme domluveni, že vyprodukovaný odpad budeme v průběhu týdne řešit mimořádnými svozy tak, abychom hnízda udrželi alespoň v relativní čistotě.

Líšnický festival

Termín Líšnického festivalu byl stanoven na 19.9.2020. Nyní je však velmi těžké odhadnout, jaká bude v září situace a jaké případné podmínky budeme muset pro jeho organizaci splnit. Nyní je také obtížné zajistit kapely, které bychom na festival chtěli pozvat. Proto bychom chtěli letošní festival uspořádat v menší sousedské atmosféře. Ráda bych proto vyzvala všechny naše líšnické hudebně založené sousedy, kteří by měli zájem a chtěli na festivalu vystoupit, buď s nějakou svou vlastní formací nebo jen tak se sousedy a kamarády, aby se mi ozvali na mail starostka@obeclisnice.eu nebo na telefon 775 922 135. Pokud se nám podaří sestavit program, moc rádi se na vás budeme v září zase těšit.

Kdy skončí sucho?

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

Hlavní pozornost politiků i médií patřila v posledních měsících koronaviru. Podle průzkumu agentury Median se lidé ale i v tak pohnuté době nejvíce bojí sucha. Minimální srážky a ubývajících zdroje podzemní vody, schnoucí trávníky, špatná úroda a letní zákazy zalévání jsou i v Lišnici smutnou realitou. Proč problém nevyřeší vrtání vlastních studní ani dva deštivější měsíce za sebou? Jak si pomoci?

Dubnový průzkum si objednal Český rozhlas, který celou problematiku shrnuje v podcastu Česko na suchu: Jak přírodě pomoci ze 6. května 2020. Znovu v něm zaznívají děsivá data o vysychajících zdrojích, suché období života na planetě Zemi a průměrně 450 l vody na metr čtvereční chybějících v Česku. Nedostatečné srážky trápí republiku už od roku 2014. Ani poslední deštivé týdny situaci zachránit nedokážou. Hydrologové doporučují: Zvyknete si, sužuje nás sucho jaké jsme 500 let neviděli. A hned tak neskončí.

Ropákem kvůli bazénu?

Zákazy zalévání zahrad, mytí aut nebo napouštění bazénů se mnozí rozhodli vyřešit vlastním vrtem. Právě bazény jsou v letních měsících kamenem sváru mezi místními. O co jde? Pokud přijde hezké počasí a všichni majitelé modrých lagun se je rozhodnou napustit, dojde k přetížení sítě, poklesu tlaku vody, někdy i k překročení kapacity vrtu a následným výpadkům dodávek. Vy se sice vykoupete, ale sousedé jsou ten den, a možná i několik dalších, na suchu. Naopak pokud se rozhodnete udělat to z vlastního zdroje, svoje okolí byste měli ovlivnit minimálně. Navzdory kritice promrhané vody v bazénech nejde o objemy, které by při jednorázovém napuštění na jaře a občasném doplnění v průběhu léta výrazně ovlivňovaly situaci. Z hlediska životního prostředí jsou výhodnější koupací jezírka a jezírka vůbec (viz rubrika Zahrada), ale cenu Ropák roku za bazén si nezasloužíte.

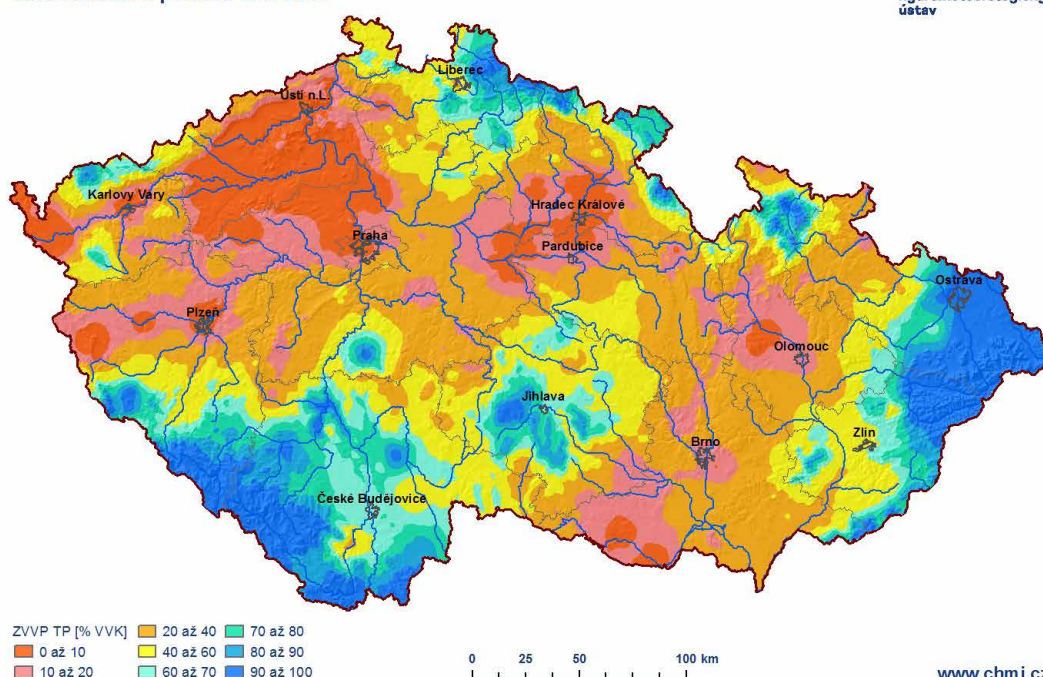
Stavba studní podléhá regulaci

a nové vrty by ty stávající ovlivnit neměly. „Ke stavbě studny a odběru vody je třeba získat vodoprávní povolení, při něm se mimo jiné určuje, kolik vody majitel studny může odebírat, a to, zda její stavbou neovlivní současné uživatele vody,“ vyvrací obavy některých uživatelů starších studní Jan Daňhelka z Českého hydrometeorologického ústavu, kterého jsme oslovili. Problém představuje celkový stav podzemní vody v Česku a skutečnost, že právě běžné vrty jsou v pořadí na zánik už velmi vysoko.

Být na střese Evropy

Romanticky znějící pozice naší vlasti ve skutečnosti představuje problém. Na naše území nepřitékají žádné velké vodní zdroje, a naopak odsud voda plyne do všech směrů. Logicky jsou naše řeky a vodní zásobárny závislé na srážkách. A ty chybí. Zimy bez sněhu, teplé podzimy a enormní vedra v ostatních měsících se stávají v tuzemsku smutnou realitou. Silné deště přicházejí nejčastěji v létě v podobě přiválových dešťů, ale půda dokáže vsáknout jen minimum. Také geologická stavba našeho území zadržování vody v zemi příliš nepřeje. „Ve starých krystalinických horninách nevznikají velké zásobárny podzemních vod, spíše se tvoří menší tzv. zvodně ve vrstvě sedimentů a zvětralin, které je pokrývají. Zejména v menších obcích, které jsou zásobovány z vrtů podzemní vody, to často znamená, že celkový objem a vydatnost zdroje podzemních vod je relativně malá a v suchu po-

Zásoba využitelné vody v profilu lehké půdy pod travním porostem
aktuální stav k pondělí 1. 6. 2020

Přestože květen a červen jsou chladnější a deštivější, než jsme zvyklí, sucho neustupuje.
(Zdroj: portal.chmi.cz/aktualnisiuace/sucho)

sledních let může být nedostatečná. Problém tak nemusí být ani v tom, že nemáme dost vrtů, kterými bychom vodu mohli čerpat, ale zkrátka, že jí není dost, nebo se nedoplňuje v dostatečné míře," vysvětluje Jan Daňhelka, proč nové studny problém se suchem v Líšnici nevyřeší.

Hurá, prší!

Jak z toho ven? Orientovat se právě na dešťovou vodu. Někte-

rá opatření musí proběhnout na úrovni vlády. Velkou zátěží pro krajinu jsou lány monokultur obdělávané těžkými stroji – mimo jiné sklizená plocha o desítkách hektarů se rychle mění ve vyprahlou poušť, která nezvládá vodu vsáknout. Často diskutované je odvodňování ploch, systémem evropských dotací znevýhodňující zemědělce, kteří část půdy nevyužijí k produkci, způsob obdělávání půdy zděděný

z časů kolektivizace, ale i výstavba nových a nových domů, parkovišť, obchodních center, asfaltových cest a betonových prostranství.

A co můžete udělat vy? Myslete na to, že ani vaše studna není bezedná. Nenechávejte dešťovku mizet v kanalizaci. Podívejte se do naší rubriky Zahradka. Voda a jak si ji udržet na své krásné zahradě je tentokrát tématem tohoto vydání.

SDH Líšnice informuje: Letošní jaro se neslo ve znamení roušek a zrušených akcí

TEXT: KAREL MAŠEK, VELITEL SDH

Celosvětová koronavirová infekce zasáhla i naši republiku. Vyhlášením nouzového stavu a s ním spojených vládních omezujících opatření se zcela změnila běžná života snad všech občanů. V důsledku toho i náš hasičský sbor byl nucen neuskutečnit řadu naplánovaných akcí: pálení čarodějnic, Floriánskou mši v líšnickém kostele a sběr železného šrotu (bude přesunut na podzim, o termínu budeme informovat). O tradiční májku ale Líšničtí nepřišli.

Stavění májky na návsi bylo jedinou společenskou akcí, kterou hasiči uskutečnili. Ani v době koronavirové krize nechtěli porušit tuto tradici a ochudit spoluobčany o symbol přicházejícího jara.

Samotné stavění májky letos proběhlo až 1. května v ranních hodinách, oproti starému zvyku, že májka musí být postavena v podvečer 30. dubna na svátek čarodějnic. Účastnilo se i omezené množství „stavěčů májky“ za dodržení hygienických a dezinfekčních podmínek. Letošní májka byla asi poloviční než normálně. Tradičně ji zdobí věnec uvitý z čerstvého smrkového chvojí. O to se postaral jako každý rok, Josef Hájek. Nakonec se věnec a špička zdobily barevnými fábory. Vztyčení májky bylo

jednoduché, hasiči ho zvládli vlastními silami, bez použití techniky. A tak i letos májka stála na návsi a zdobila jako každý rok naši obec.

Letošní stavění májky bylo jednoduché.

Dezinfekce pro hasiče

Okresní sdružení hasičů Praha – západ prostřednictvím starosty okresu J. Myslína a jeho asistentky pí. P. Myslíkové Cejpkové zajistilo pro náš sbor několik lahviček o obsahu 250 ml a 1 l s dezinfekcí „anticovid“ určených pro boj s Covid-19 předně pro hasiče v zásahové jednotce pro případ výjezdu k požárům. Rozvoz k jednotlivým hasičům zajistil zasloužilý hasič Jaroslav Novák.

Technická kontrola hasičského vozu

Hasičský vůz CAS 25 (trambus) prošel technickou kontrolou.

Akce proběhla za dodržení dvoumetrových rozestupů a s rouškami.

Velký podíl na tomto má Antoin Kalenda, který o našeho hasičského veterána řádně pečuje a kontrolu jako každý rok zajistil ve svém volném čase. Hasičské vozidlo je v následujícím roce schopné zásahu.

Dezinfekce určená pro členy JSDHO.

Školka v karanténě aneb Když už tříleté dítě umí říct „koronavirus“

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

FOTO: RODIČE DĚTÍ Z MŠ LÍŠNICE

Pandemie koronaviru znamenala pro celou planetu jedno velké „poprvé“. Jak na karanténu, roušky a celou řadu podivných opatření zareagují nejmenší děti, nevěděli nikdo. Vysvětlit jim, proč nemohou do školky, proč nepřijdou kamarádi na návštěvu, proč táta nebo máma nejdu do práce a kdy už nebude koronavirus, bylo pořádné sousto. Zvláště ve chvíli, kdy ani dospělí nevěděli. Rodičům líšnických školkáčků pomohly paní učitelky Lucka a Linda Vebrový.

„Po deseti dnech, co se školka zavřela, jsme s Lindou přemýšlely, jak to udělat, aby se dětičky trochu propojily a podpořily. Psát týdenní plán činností nenaplnil představu o sblížení, tak nás napadlo založení skupinky na WhatsApp... Děti uvidí nás, my je a ještě můžou komunikovat mezi sebou,“ popisuje vznik on-line školky Lucka Vebrová. Ve skupinkách Krtečkové a Sovičky si rodiče chválili i možnost poznat

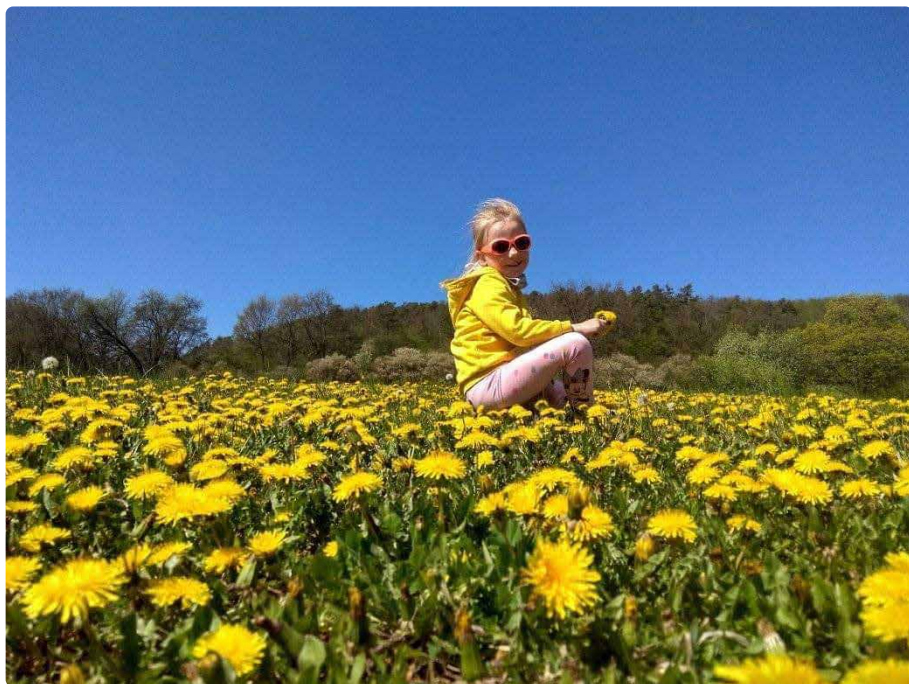
děti, o kterých doma slýchávají různé příhody. Děti mohly zase vidět své kamarády a sdílet s nimi důležité milníky dětského života. První vypadnutí zub, první jízda na velkém kole, první pes... „Měly jsme obavy, že to pro rodiče bude práce navíc nebo narušení soukromí, ale překvapivě se zapojili všichni a to nás moc potěšilo,“ prozrazuje Lucka.

Děti tak dostávaly tipy na tvoření, návody k jednoduchým hrám, cvičení, videa a čtenou pohádku na dobrou noc. Ob-

rovský úspěch měl projekt Ručičky – děti si obkreslily ruce, ozdobili je podle svého vkusu a společně s rodiči je vlepili na dobře viditelné místo – do okna, na branku, na dveře, vrata... Zdravily tak svoje kamarády, které několik dlouhých týdnů nemohly normálně vídat. Ze všech fotografií vznikla i mapa a děti si mohly označovat ručičky, které na dlouhých procházkách už potkaly.

Na komunikátoru se sešly desítky fotografií a vybrat z nich nebyl vůbec lehký úkol. Do zpravodaje jsme dokázali srovnat jen pár. Rozsáhlejší fotogalerii najdete na Facebooku Líšnice nebo na webu www.lisnickyzpravodaj.eu.

Družičák v karanténě

TEXT: MARTINA BICANOVÁ

FOTO: RODIČE DĚTÍ ZE ZŠ A MŠ

Tak právě takhle jsme s kolegyní Adélou Hniličkovou nazvaly hru, kterou jsme dětem připravily v období plné karantény, kdy se ještě nesměly potkávat se svými kamarády. Zprostředkovaly jsme jim tedy touto hrou takové setkání s kamarády na dálku. Hra byla samozřejmě venkovní. Vyznačily jsme dvě trasy, jednu v Líšnici a druhou v Klínci. Myšlenka hry byla jednoduchá. Chtěly jsme dokázat, že zvládneme společně tvořit, soutěžit a hrát si, i když se nemůžeme potkávat ve škole a školní družině.

Vznikl nám společný totem, zvonkohra, oseli jsme truhlík semínky květin. Děti pro své kamarády vymýšlely různé úkoly, stavěly překážky na dráze, soutěžily holky proti klukům v pískvorkách a psaly si vzkazy křídou. Nesměla chybět ani děti snad nejoblíbenější hra, vybíjená. Jako „trenážer“ jim posloužila kartonová Marcelka Nehybná.

Všichni se u úkolů dobře bavili, ukrátili jsme si dlouhou chvíli a my byly rády, že jsme děti vytáhly ven od počítačů. Vzkazy, které děti psaly nás chvílemi i dojímalý.

Do hry se k naší velké radosti zapojili i sourozenci školních dětí,

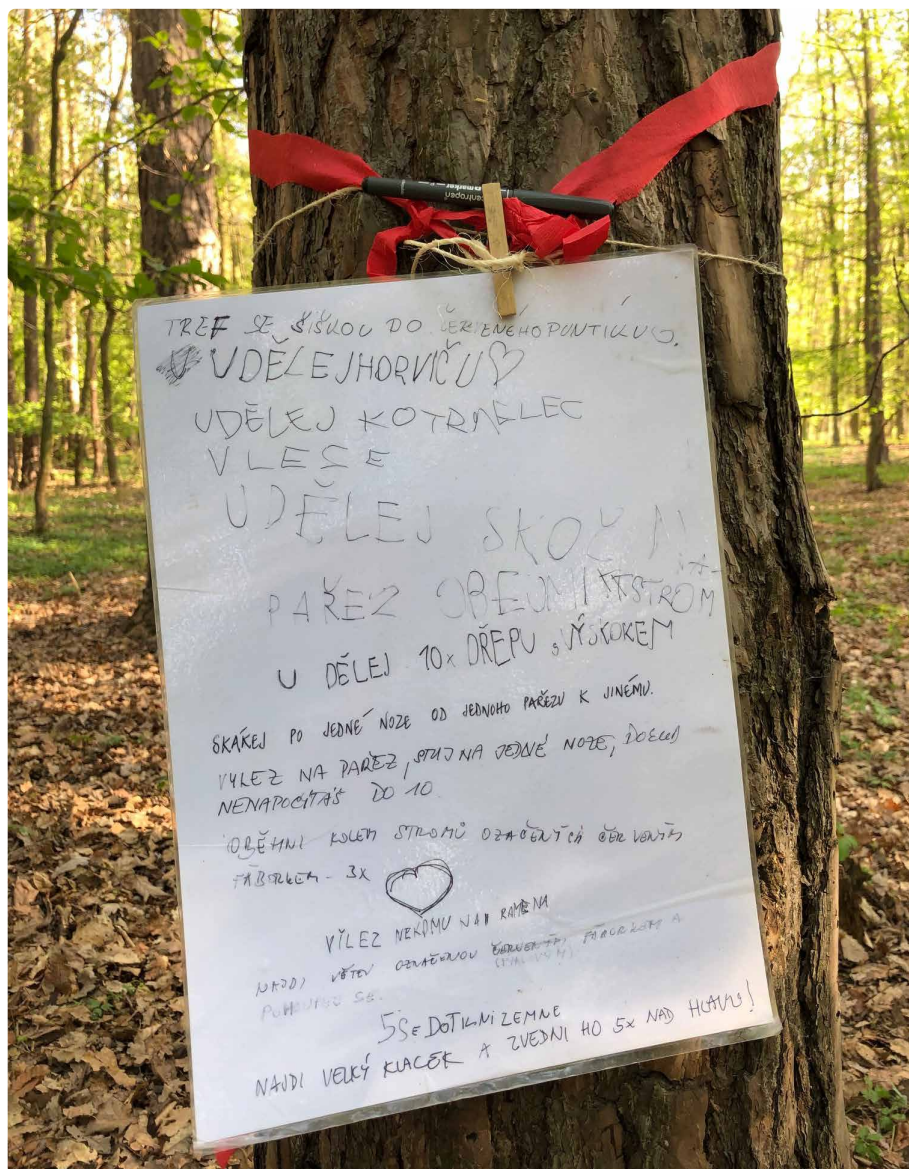
rodiče, prarodiče a naši malí kamarádi ze školky.

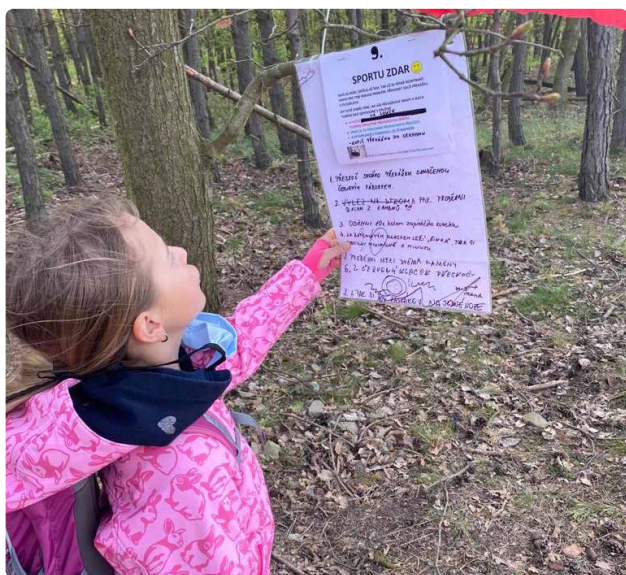
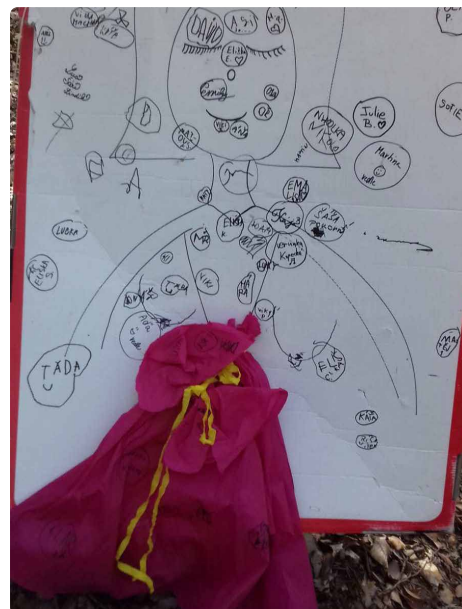
Společné dílo dětí z doby karantény nám nyní zdobí školu, stejně jako krásné fotografie, které děti ze svého putování hrou zasílaly.

Další hra, tentokrát v duchu vzpomínek na školu a trochy luštění následovala o dva týdny později. Děti vyluštily křížovku na základě fotografií rozmístěných v blízkosti školy. Odměnou za vyluštěnou křížovku a šifry jim byl nanuk, který dostaly v bistro u Lídy na Varadově, pokud tam místo peněz odevzdaly vše správně vyluštěné.

Přeji všem krásný začátek léta

Martina Bicanová

Distanční výuka v naší základní škole

TEXT:

ALENA FIALOVÁ, ŘEDITELKA ZŠ A MŠ

FOTO: ARCHIV ZŠ

Jak všichni víme, dne 10. března tohoto roku rozhodlo Ministerstvo zdravotnictví České republiky o uzavření prezenční výuky ve všech základních, středních a vysokých školách v naší zemi. A tak jsme i my byli nuceni zavřít dveře naší školy a od 11. března přejít na nucenou distanční výuku.

Nastala situace, kterou nikdo z dětí, rodičů ani učitelů nikdy nezažil. Když jsme tuto novinku oznámili v úterý 10. března dopoledne dětem ve škole, nastalo všeobecné veselí. Děti jásaly a tleskaly a těšily se na neplánované prázdniny. Nadšení trochu opadlo ve chvíli, kdy děti zjistily, že se budou muset učit doma samy, ale i tak byla představa dlouhého ranního lenošení v posteli lákavá. Jenže nikdo netušil, že to bude tak dlouho...

Hned druhý týden distanční výuky nás kontaktoval jeden šikovný tatínek programátor s nabídkou, že nám vytvoří jednoduché internetové stránky na zadávání učení a úkolů pro děti. Během víkendu bylo hotovo a od té doby jedeme distanční výuku na adrese www.zslisniceonline.cz. Můžete se podívat, jak nám to jde! Tatínkovi ze srdce děkujeme nejen my učitelé, ale i mnoho dětí a především rodičů.

Paní učitelky se svého úkolu zhostily s nadšením sobě vlastním, a tak kromě písemných úkolů dětem nahrávají třeba čtení na pokračování či čtení na dobrou noc, pro starší děti natáčejí videa s vysvětlením nové látky a pro mladší zase pro změnu připravují v přírodě naučné bojovky, které si děti mohou individuálně projít. Čtvrtá třída začala jako první s vyučováním pomocí on-line hodin, a protože se to dětem moc líbilo a rodiče některých ostatních žáků o výuku projevíli zájem, zkouší to nyní i ostatní.

16. května se opět otevřely dveře

mateřské školy a 25. května i dveře základní školy. Prezenční docházka do školy je dobrovolná a všechny děti, jejichž rodiče měli zájem o zařazení dítěte do výuky, jsme mohli ve škole přivítat.

Letošní školní rok je naprosto unikátní. Vše je ovlivněno mimořádnými opatřeními s cílem zabránit epidemii a ochránit zdraví lidí. Každý z nás dospělých přijímá nastalou situaci jinak – jeden s pokorou a porozuměním, další lhostejně, jiný se rozčiluje a je se vším nespokojen. Musím říci, že děti celou situaci zvládají skvěle a s daleko větší samozřejmostí a odhodláním, než jsme očekávali. Učení na dálku umožnilo učitelům i rodičům poznat své děti z úplně jiné stránky, odhalit jejich možnosti i vlastnosti, o kterých zatím neměli ani tušení. A tak na závěr můžeme říci, že i když jsme děti ve škole více než čtvrt roku osobně neviděli, známe je daleko lépe než předtím.

Přejeme všem pevné zdraví a věříme, že až se sejdeme v září, bude zase vše ve starých kolejích.

Vilibald Hořenek: Místo narození si nevybíráme, ale domov si tvoříme sami

rozhovor

Pozdrav z Líšnice

Celkový pohled

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

FOTO: ARCHIV VILIBALDA HOŘENKA

Bývalý líšnický kronikář, autor více než dvou desítek historických článků o Líšnici a známý pamětník se narodil stovky kilometrů odsud, na Hlučínsku. Do míst, kde „lísky dávají dobrou noc“, přišel až za svou ženou. Na rodné Ludgeřovice nezapomíná, i když doma je už v Líšnici. O svých kořenech, vojenské kariéře i zálibách vypráví devadesátiletý inženýr železniční a vodní dopravy Vilibald Hořenek.

V květnu jsme si připomínali 75 let od konce druhé světové války. Vám se před lety povedlo vypátrat hrob vlastního strýce Richarda, který zmiňoval v bitvě u Stalingradu. Jak složité bylo pátrání?

Ludgeřovice jsou obcí Hlučínska, což je oblast mezi Opavou a Ostravou, která má asi 50 tisíc obyvatel.

Po více než půl století se podařilo v Rusku najít i památku strýce padlého v bitvě u Stalingradu.

V roce 1742 bylo území připojeno k Prusku, v roce 1920 k ČSR, po Mnichovu v roce 1938 k Německé říši, po válce k ČSR. Hlučíňané museli narukovat do Wehrmachtu. Mnoho se jich nevrátilo. Nejmladší bratr mého otce Richard Hořenek se stal v bitvě u Stalingradu (1943) nezvěstným. V roce 2014 jsem na webových stránkách „Hultschiner Soldaten“ našel informaci, že jméno Richarda Hořenka je uvedeno na 12. desce, 34. památné krychli na vojenském hřbitově Rassoska ve Volgogradské oblasti Ruské federace. Přes velvyslanectví v Praze jsem se elektronickou cestou obrátil na Správu Volgogradské oblasti s přáním o pořízení fotografie památníku se jménem mého strejdy. 9. 12. 2014 jsem byl mile překvapen. Správa Gorodiščenské městské části Volgogradské oblasti mi sdělila, že 1,6 km jihovýchodně od obydlí obce Rassoska je „Vojenský památný hřbitov vojáků zahynulých v době stalingradské bitvy“. V jedné jeho části jsou pochováni ruští vojáci ve druhé Němci. Silnice dělí nepřátele i sousedy. Pracovníci našli mnou požadované jméno a elektronicky mi zaslali fotografii žulové krychle a pohled na hřbitov. Následující rok bylo jméno strýce mým příčině-

ním za pomoci sestry dopsáno na pomník obětem I. a II. světové války na místním hřbitově v Ludgeřovicích.

Neodpustím si otázku na Vás jako pamětníka – výročí konce války připadlo na dobu pandemie koronaviru, o které někteří politici mluví také jako o válce. Není to přehnané?

Podle mě jde o události absolutně nesrovnatelné. Netroufám si odpovědět.

A jsou srovnatelné Líšnice a Ludgeřovice, konkrétně Vrablovec, kde jste se narodil?

Vrablovec je počtem obyvatel menší než Líšnice, je osadou obce Ludgeřovice, která je čtvrtou největší obcí v ČR. Líšnice je uváděna jako středočeská zemědělská vesnice, převážná většina obyvatel Ludgeřovic pracovala v uhelných dolech.

Kudy vlastně vedla cesta z Hlučínska až sem k Praze?

Do nástupu vojenské základní služby v roce 1950 jsem byl telegrafistou v Ostravě na hlavním nádraží. V roce 1952 jsem byl aktivován jako voják z povolání v hodnosti poručík. Prošel jsem zařazeními a kurzy vojenské dopravy v Brně, Olomouci, Pardubicích a Praze. Jednou mě při služební cestě ve vlaku kontrolovala sympatická průvodčí. Slečna Květuše Pojerová z Líšnice, štěstí, nebo osud? 1. 7. 1958 na Staroměstské radnici v Praze jí říkám své ANO. Svatební hostina se konala v Paláci hotelu Jíloviště. Následující rok se nám narodila dcera.

V roce 1960, ukončením pětiletého studia na akademii v Leningradě v hodnosti kapitán, mi byla přiznána kvalifikace inženýr železniční a vodní dopravy. Nastoupil jsem na velitelství 1. Armády, po reorganizaci velitelství Západního vojenského okruhu do Příbrami, kde mi byl přidělen byt. Přes 30 let jsem byl občanem města Příbram. Do roku 1971 jako voják z povolání. Po propuštění z armády z politických důvodů jsem nastoupil k Rudným dolům do výpočetního střediska, kde jsem pracoval do odchodu do důchodu.

Manželka byla mzdovou účetní na ČSAD v Příbrami. Na vesnický život jsme se připravovali již v době zaměstnání a těšili se, že budeme ještě v bližším kontaktu s vnoučaty.

Kde jste tedy doma? I po 80 letech jste do Ludgeřovic posílal své texty se vzpomínkami i faktickými opravami...

Domov si v průběhu života vytváříme. Mým domovem se stala Líšnice, kde jsme v roce 1977 svépomocí zahájili stavbu rodinného domku. Žijeme zde dvougeneračně. Styk s vnoučaty mi usnadnil psychicky nelehký přechod z dlouholetého zaměstnání do důchodu. Vnoučat jsem si užil.

Místo narození si člověk nemůže vybrat. Ne vždy je i jeho domovem. V Ludgeřovicích, kde jsem se narodil, podle rodinné kroniky žili předkové mé maminky od konce 17. století. Mám to místo stále rád. Žije tam moje sestra s rodinou a někteří příbuzní. V minulém roce obec vysazovala lípy na takzvané Farské cestě, kde jsem léta chodil. Každý si mohl jednu koupit a vysázet. Na štítku je moje jméno. Nezaváhal jsem.

Přesto, že jste se v Líšnici nenarodil, víte o místní historii více než kdo jiný. Kdy jste se začal o ni zajímat?

V 80. letech minulého století jsem

si přečetl „PAMÁTNÍK sboru dobrovolných hasičů v Líšnici a obce Líšnice“ od Františka Příbík, bývalého starosty sboru a obce. Vyšel v roce 1927 k 50. výročí založení sboru. Později jsem se seznámil s publikacemi historika PhDr. Zdeňka Boháče, Cs. „Líšnice v minulosti a současnosti“, prvním vydáním z roku 1987 a 2. rozšířeným vydáním v roce 1995. Do kolektivu organizátorů oslav 300 let školy v Líšnici mě pozvala ředitelka školy Mgr. Jana Čiháková. Tam jsem zalistoval v kronikách školy a obce. Dokonce jsem spoluautorem publikace „300 let školy v Líšnici 1696–1996“, o kterou byl velký zájem.

Kronika obce byla vedena od roku 1933 do roku 1979 ve třech pamětních knihách. Bohužel nikdo nezajistil její pokračování. Odstranit toto slabé místo v kulturní tradici obce si předsevzal starosta Josef Hájek. Snažil se najít kronikáře. Oslovil i mne. Nemyslím, že bych byl tím nejvhodnějším kandidátem, přesto jsem dal příslib, že kroniku povedu, hlavně z úcty k práci mých předchůdců. Zastupitelstvo obce mě jmenovalo kronikářem 29. 9. 1998. Za osm let činnosti jsem zaznamenal události za léta 1998–2005 a retrospektivně dopsal 1980–1997.

Kde jste čerpal informace?

Seznam domů a jejich majitelů jsem

zpracoval podle údajů OÚ, ale návštěvou v každém domku jsem je upřesnil. Neodradila mě neochota některých obyvatel. Zúčastňoval jsem se zasedání zastupitelstva i schůzí veřejných organizací. Údaje pro retrospektivní zápisy jsem čerpal z archivních dokladů uložených na OÚ, z účetních dokladů bývalého státního statku (poskytl mi je Ing. Jaroslav Novák), dochovaných knih zápisů společenských organizací a besedami s pamětníky. O líšnické farnosti mi nejvíce informací podala kostelnice Jiřina Nováková. Přehledy počasí jsem sestavil z pravidelných záznamů vedených na golfovém hřišti. Ochotně mi je půjčil greenkeeper Jiří Vozka. Údaje o místní škole mi poskytovala ředitelka školy Mgr. Jana Čiháková. Kronikář je sice ponechána tvořivá volnost, ale každý roční zápis před zpracováním čistopisu jsem předložil starostovi obce.

Jaké místo máte v Líšnici nejraději?

Líšnice má krásnou polohu. Na katastru jsou stovky chat. Doporučuji čtenářům najít si čas a projít všech 10 zastavení na naučné stezce a posoudit jednotlivá místa ze svého úhlu pohledu. V mém věku mám nejraději náš rodinný domek s velkou zahradou. Stále chováme králíky, sklízíme seno a sázíme brambory.

O konci války aneb Čtení z kroniky obce Líšnice, kniha 1., 1933–1949

Od konce 2. světové války uplynulo letos 75 let. Oslavy byly zatím jen symbolické.

FOTO: MARTINA KRUMPHANSLOVÁ

Letošní oslavy roku 1945, kdy Německo definitivně prohrálo válku a přišel mír, zcela zastínila pandemie. Rozhodli jsme se zalistovat v obecní kronice a připomenout si, co o událostech posledního válečného roku zapsal kronikář Jaromír Tobola, který v Líšnici od roku 1934 působil jako učitel. Děni v letech druhé světové války zaznamenal zpětně až v roce 1948. Po obsazení českých zemí Hitlerem musely obce odevzdat obecní kroniky a zpět ke svým zapisovatelům se dostaly až v roce 1948, kdy byl Tobola zvolen kronikářem.

Konec války se blíží

Počátkem r. 1945 již bylo patrné, že

konec války není daleko. Německá vojska byla tlačena z východu i ze západu na území vlastní říše. Nálety letadel se stupňovaly a ve dne i v noci se častokrát opakovaly. V nočních i denních hodinách jsme slyšeli vzdálené dunění dopadajících pum i hřmění protiletadlových děl. Všude, zejména pak ve velkých městech nebo v průmyslových podnicích, musely být zřízeny protiletectké kryty, které bývaly velmi často vyhledávány. Sirény kolísavým tónem ohlašovaly nebezpečí náletu a v té době bylo již nutno vyhledat protiletectký kryt. Všude, tedy i v naší obci, musely být určovány hlídky CPO (civilní protiletectké ochrany). V naší obci hlídaly každou noc 4 osoby – 2 do půlnoci, 2 od půlnoci – strážnice byla v obecním domku čp.?. Míst-

ním velitelem CPO byl p. Josef Zamrazil z čp. 8.

Téměř každou noc jsme byli probuzeni vzdáleným duněním, které bylo znamením, že některé město bylo postiženo leteckým náletem. Ke konci války pak byly tyto nálety konány i ve dne. Jeden z nejhorších náletů na Prahu byl na Škaredou středu 14. II. 1945, který si vyžádal mnoho lidských životů a jehož byl pisatel této kroniky náhodným účastníkem.

K samému konci války lítali k nám tzv. „hloubkaři“, kteří hlídali nad silnicemi a železničními tratěmi. Ničili parní lokomotivy, ochromující tak dopravu. Říkalo se jim také „kotláři“. Lítali bleskurychle v malých skupinách a žádné vozidlo neuniklo jejich pozornosti. Bylo zajímavé, že se točili kolem věže líšnického kostela, jako by to byl jejich opěrný bod. Na Řitce se stal obětí jejich náletu domek p. Jelínka, který zapálili při ostřelování nákladního auta. Rovněž několikrát napadli transporty uprchlíků a způsobili v jejich řadách ztráty a zmatek. Při náletu na transport uprchlíků na státní silnici u restaurace „Stop“ (Klinec) zabili několik koní a 2 lidi.

Dne 17. března 1945 se zřítilo „ve Vrškách“ německé letadlo, které se rozbilo na tisíc kousků. Z pilota zůstala hromádka masa zabalená do bílého hedvábí padáku. Tato hromádka byla po komisionálním šetření německých orgánů převezena do márnice místního hřbitova a odtud odvezena k pohřbení. U rozbitého letadla musili konat místní občané (hasiči) strážní službu.

Tentýž den spadla v našem kraji ještě 2 německá letadla.

Vystěhovalci

Přistěhovalci, o nichž již byla zmínka, procházeli po státní silnici a táhli neznámou kam. Říkali, že jdou přes „Protektorát do Čech“. Všechny svůj majetek měli naložený na vozzech pod plachtami. Vozy táhli ubozí koníci nebo volí. Malé děti vezli v kočárcích, na kterých byly patrné zjevy dlouhého putování. Byl hrozný pohled na tyto ubohé lidi bez domova, kteří stále věřili ve vítězství Říše. V některých vesnicích byli dočasně ubytováni a říkalo se jim „národní hosté“. – Majitelé koní z obcí při státní silnici museli těmto uprchlíkům poskytovat příprěž a dopravit je vždy přes rayon četnické stanice. Protože ve dne byla přeprava po silnici znemožněna nálety hloubkařů, muselo se tak dít toliko v noci. A tak několikrát zdejší sedláci museli se svými koňmi jít na Baně, kde končil rayon četnické stanice zbraslavské, a dopravit uprchlíky do rayonu četnické stanice mníšecké. Že to činili s nevšední ochotou, není třeba připomínat.

Dne 18. dubna 1945 přelétla nad naší obcí skupina letadel, z nichž jedno shodilo několik zápalných pum do pole v okolí hostince „u Smíšků“ – čp. 91 – u státní silnice.

Partyzáni

Blížící se konec války projevoval se v našem kraji také zvýšenou činností partyzánů, kteří všemožnými prostředky pomáhali likvidovat hrozníci

se panství okupantů. Rozsáhlé brdské lesy byly jim vhodným útočištěm. Partyzáni se přibližovali až k lidským obydlím, aby si mohli opatřit potravu, ačkoliv převážně byli zásobováni potravou i střelivem vzdušnou cestou. Jejich činnost byla všestranná. V měsíci dubnu 1945 ve 3 hodiny ráno otráвили v Mníšku Němce Jelínka s jeho manželkou, poštovní úřednicí v Mníšku. V tutéž dobu zničili u kaple za Mníškem německé auto s nákladem mouky. Dne 28. dubna 1945 ve 3 hodiny ráno vniklo několik partyzánů do hostince na Varadově (u státní silnice, čp. 90) a zastřelili hostinského jménem Němec. Šlo pravděpodobně o omyl ve jméně osoby, neboť na jejich otázku, kdo je, dostalo se jim odpovědi, že Němec a toto jeho sdělení se mu stalo osudným.

Hitlerova smrt

Konec dubna 1945 byl už zřejmým koncem německé slávy. Transporty uprchlíků byly častější a zbědovanější. V úterý dne 1. května 1945 ve 22.15 hod oznámil rozhlas, že v troskách Berlína zahynul Adolf Hitler, ustanoviv svým nástupcem admirála Dönitze. Státní sekretář Karel Herrmann Frank nařídil ještě, aby na znamení smutku byly na veřejných budovách vyvěšeny vlajky na půl žerdě po dobu 3 dnů. Tohoto nařízení však již nebylo uposlechnuto. V pátek, 4. května 1945, počaly se v Praze rušit německé nápisy a téhož dne večer byly i v naší obci zabíleny všechny německé nápisy. To bylo v předvečer pražského květnového povstání, které bylo signálem ke konečnému osvobození naší vlasti z kruté německé poroby.

Normální a nenormální

TEXT: JAN DLOUHÝ

Slyším a čtu v posledních dnech: Tak konečně se už vracíme do toho normálního. Vyvolává to ve mně rozpaky. Co se myslí tím normálním? Snad to, na co jsme si zvykli, v čem byla určitá jistota stability? Karanténa nás vytrhla ze zajeté cesty a dala možnost zvážit, zda to „normální“ je také správné.

Triumfující modernita se zhroutila při setkání se smrtí. Virus odhalil, že navzdory všemu pojišťování a zabezpečování zůstává svět ochromen strachem ze smrti. Svět může vyřešit zdravotní krizi, překoná jistě také

krizi ekonomickou, nikdy však nevyřeší tajemství smrti. Stát, ponořený do sekularismu, jenž se principiálně rozhoduje k ignorování církve, víry a naděje, byl odsouzen k mlčení. Jediným jeho řešením bylo uniknout fyzické smrti za jakoukoli cenu, i kdyby to znamenalo smrt morální.

Může církev v moderní době a v krizi nějak pomoci? Stala se pro společnost zbytečnou? Uprostřed společnosti tvrdící, že ji nepotřebuje, se křesťané snažili různými prostředky dokázat, že jsou užiteční. Avšak mohou se přitom zapomenout Ježíšova slova: „Moje království není z tohoto

světa“. Církev má poselství pro tento svět jedině proto, že má klíče od jiného světa.

Snad doba nenormální karantény poskytla příležitost, abychom se teď nevraceli k tomu, co nás vede do slepé uličky. Ta je bohužel často nazývána „normální“. Nevracejme se, ale jděme virem poučení správným směrem – to je vpravdě normální. Veškeré nynější utrpení přijde vniveč, jestliže všichni společně nevybudujeme spravedlivější, rovnoprávnější a křesťanštější společnost, nejen podle názvu, ale doopravdy, tedy realitu, která nás

zamýšlení pana faráře

podnítí ke křesťanskému chování. Nebudeme-li pracovat na tom, abychom ve světě ukončili pandemii hladu a chudoby, prožili jsme tento čas nazmar. Z velkých zkoušek lidstva, včetně pandemie, můžeme vyjít lepší, nebo horší. Nikdy stejní.

Zeptám se vás: Jací chcete vyjít vy? Lepší anebo horší? Právě proto je potřebné otevřít se více Duchu Božímu, aby nám změnil srdce a pomohl nám, abychom vyšli lepší.

S práním Božího požehnání Jan Dlouhý

Knihovní novinky

Vážené líšnické čtenářky a čtenáři, jsem ráda, že se po „koronavirové přestávce“ můžeme opět setkávat v knihovně. Potěšilo mě, že hned první den, kdy mohla být knihovna znovu otevřena, přišlo hodně čtenářů, i když byl ten den státní svátek.

Za nouzového stavu měla i nakladatelství problémy, a tak očekávaný druhý díl Křišťálového klíče od Vlastimila Vondrušky vyšel až koncem května. Pokračují v něm osudy Leopolda Heřmana, majitele Falknovské hutě. Je uznávaný a bohatý sklářský podnikatel, ale to mu nestačí. Kvůli ctižádostivé manželce Marii usiluje o povýšení mezi urozené rody. Neshody s mladšími sourozenci se prohlubují, a tak se mračna stahují nejen nad rodem Heřmanů, ale i nad celou habsburskou monarchií.

Vlastimil Vondruška patří k nejčtenějším autorům v naší knihovně. Proto jsem vybrala ještě jeden titul a to 4. vydání historické detektivky Zdislava a ztracená relikvie. Znovu se setkáme s panem Oldřichem

z Chlumu, královským prokurátorem. Jeho hlavní pátrání je tentokrát zaměřeno na ztracenou vzácnou relikvii, trn z Kristovy koruny. K tomu se přidá ještě smrt zemana ve zdánlivém souboji a vražda zlatníka. Oldřich je v časové tísni, přesto se mu podaří vše vyřešit díky svému důvtipu a svým dvěma pomocníkům. Příběh má švih, napětí, atmosféru místa, trochu mystiky a pohrávání se satanem.

Oblíbenou autorkou je také současná česká spisovatelka Radka Třeštíková. Jejím nejnovějším románem je kniha Foukneš do pěny. V ní sedmačtyřicetiletá Vladěna jede napříč Evropou, až do Portugalska k oceánu. Chce utéct bolestným vzpomínkám i přítomnosti a najít si svou cestu. Má za sebou tragické dětství s matkou alkoholičkou, otec, kterého velmi milovala, od nich odešel za jinou ženou. Sama má problematický vztah k dceři Robin a právě odešla od manžela, kterého podezívá z nevěry. A tak jede stále dál, potkává se s lidmi, přemýšlí

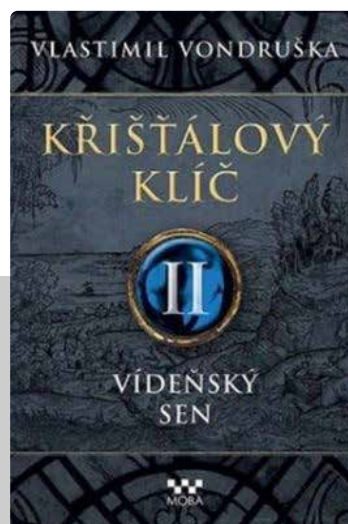
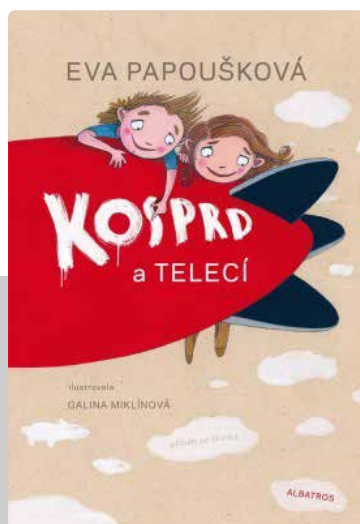
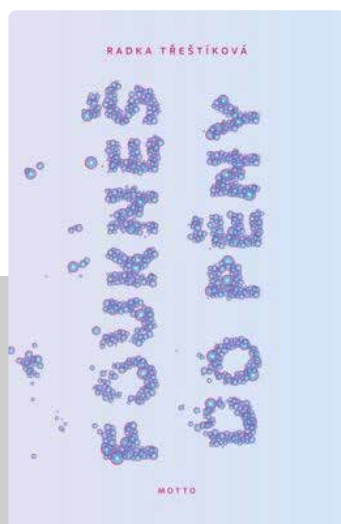
a vzpomíná, až na sám konec světa...

Pro předškolní děti jsem vybrala knihu z darů od Městské knihovny Praha. Je to příběh od Evy Papouškové s názvem Kosprd a Telecí. Když se jeden jmenuje Kosprd a druhá Telecí, nemají to ve školce zrovna jednoduché, a tak začnou kamarádit spolu. Kromě divných jmen je spojuje ještě jedno – touha utéct ze školky a zachránit vlastnoručně vyrobenou vzducholod.

Budu ráda, když si přijdete půjčit nejen tyto knihy do obecní knihovny, v budově obecního úřadu každé úterý od 14.30 do 15.30 nebo pátek od 17.00 do 19.00.

Těší se na vás

knihovnice Helena Žbáňková

Líšnické burzy

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

FOTO: DOMINIKA RÝPAROVÁ,
MARTINA KRUMPHANSLOVÁ

Původně měla být jedna. Koronavirus je opět rozdělil. Burza výpěstků, kterou již několik let organizují Ženy 50+, a loňská novinka – blešák Matek na tahu nakonec proběhly viru i počasí navzdory. Líšnice už dvakrát po sobě od časů karantény ožila příjemným sousedským setkáním.

Burza výpěstků se konala v původním termínu 16. května po první vlně uvolňování pandemických zákazů. Blešák se podařilo přesunout na 6. června, kdy už byly povoleny akce až do 300 lidí. Podle původních plánů se měly obě akce konat právě 16. května od 15 hodin. V plánu bylo bohaté občerstvení včetně čepovaného prosecca a stánku s kávou Vysocké pražírny. Těšit se můžete snad příští rok!

Skříň plná pokladů

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

NÁVRH: BARBORA HUMHALOVÁ

Druhý ročník líšnického blešáku přivedl organizátory na nápad, jak si směřovat poklady z půd a šuplíků po celý rok. Během letních měsíců by se měla v Líšnici objevit speciální skříň určená na odkládání plně funkčních, zachovalých, ale nevyužívaných věcí. O její design se postará naše ilustrátorka Bára Humhalová.

Skříň by měla pojmut věci, které se dnes často jen tak válí u kontejnerů. Měla by představovat důstojnou alternativu jak pro ty, kdo chtějí dát věcem šanci a vyslat je znovu do světa, tak pro ty, kteří nepotřebný poklad objeví. Možná už jste zažili ten pocit, když si nesete úlovek od kontejneru – dítě ve vás se raduje, dospělí doufá, že vás nikdo neviděl.

Obsah skříně budou pravidelně kontrolovat autoři projektu i techničtí pracovníci obce a v případě potřeby budou cenné věci předány charitě, věci v dezolátním stavu poputují do odpovídajících kontejnerů. Snad se projekt ujme!

Líšnická lektorka Mirka vás naučí se správně hýbat

Element pohybu

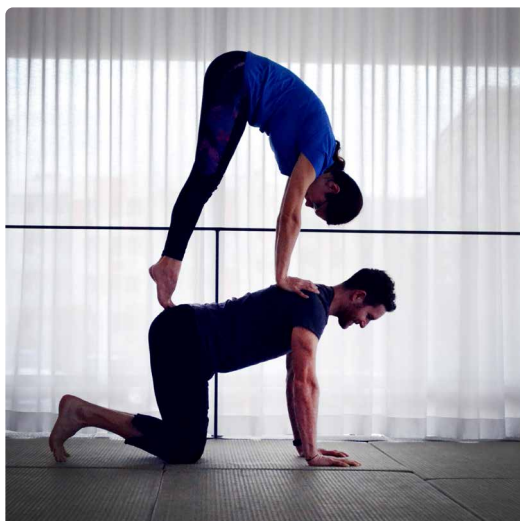
TEXT: MICHAL ELČKNER

FOTO: ARCHIV STUDIA ELEMENT POHYBU

Než přijde první „au“, bereme pohyb jako samozřejmost a nevážíme si ho. Někdy dokonce ani to nestačí a my ignorujeme i elementární varující signál, jakým je bolest. Říká se sice, že co bolí, to sílí. Ve studiu Element pohybu se klienti učí, že přirozený pohyb je bezbolestný.

Už i lechtivost je první známkou přetížení svalového systému. Přesto ji vnímáme jako něco, co k životu neodmyslitelně patří. O tom, co je pro tělo zdravé, by se dalo polemizovat. Co ale víme je, že pohyb je pouze jeden. Ať už na něj pohlédneme z jakéhokoliv úhlu, ve finále by měl být plynulý, elegantní a přirozený.

Ve studiu Element pohybu působí i líšnická lektorka Mirka Engelová.

V čem je to tu jiné? „Učíme pohyb jinak. V jeho komplexnosti. Od elementárního nádechu až po dynamiku v běhu, přitahu na hrazdě, nebo jen zvednutí těžkého závaží. Neustálým studiem se snažíme porozumět mnoha světovým konceptům. Jak těch fyzioterapeutických, tak z oblasti profesionálního sportu,“ prozrazuje Mirka.

Ve studiu probíhají kurzy, workshopy i individuální lekce. „Cvičíme jak s dětmi, lidmi středního věku, ženami po porodu, tak i seniory. Naším mottem je: Hledáme dokonalost v lidském pohybu a snažíme se mu navrátit jeho přirozenost,“ doplňuje sympatická lektorka.

Více info najdete na www.elementpohybu.cz.

Už se může! Tak si někam vyrazte! Třeba... Pár rozumných tipů proti trdomyslnosti

TEXT: TOMÁŠ FIALA

Za historií na zámek Hořovice

Proč se musel kníže Friedrich Wilhelm vzdát pro lásku krásné Gertrudy nejdříve vlastní rodiny a potom i vlasti? Který jiný zámek ukrývá trosky letadla? Jakou branou vchází slunce? S čím si hráli malí princové a princezny? To vše můžete zjistit, vidět a zažít na zámku v Hořovicích, který je od června znovu otevřen pro veřejnost.

Foto z oficiálního webu zámku
www.zamek-horovice.cz/cs/fotogalerie

Náš tip:

Cesta za pokladem v zámeckém parku Hořovice

Zábavná i naučná hra v parku pro děti v doprovodu rodičů. Hra spočívá v tom, že děti plní úkoly na místech, jež naleznou podle speciálního plánu, který je k zakoupení v pokladně. Po splnění všech úkolů získají tajný kód, pomocí kterého se dostanou k pokladu v zámeckém sklepení. Hrát je možné v běžné otevírací době zámku. Začít doporučujeme nejpozději hodinu před koncem otevírací doby zámku.

Více informací: www.zamek-horovice.cz

Za komorním divadlem na Václavák

Patrik Hartl - Vysavač

Bohumil Klepl v jedinečné komediální ONE MAN SHOW o zamilovaném uklízeči z nákupního centra. Máte chuť nechat si vysát každodenní

starosti z hlavy? Přijďte se podívat na tuto romantickou komedii plnou vtipných eskapád, neuvěřitelných hrdinských kousků, trapných nárazů na držku a snění. Patrik Hartl, autor hitu Hvězda s Evou Holubovou a režisér nejúspěšnější české one man show Caveman, představuje výjimečný komediální talent Bohumila Klepla v osvěžujícím milostném příběhu, který vás zaručeně příjemně naladí.

V divadle Studio DVA na Václavském náměstí (bez turistů) můžete Vysavač vidět např. 24. 6. od 19.30.

Více informací a vstupenky: www.studiodva.cz

Za dobrým filmem do Řevnic

Afrikou na Pionýru

Cesta napříč africkým kontinentem na legendárních a hodně starých motorkách Jawa Pionýr. První slovenská motorkářská road-movie, navíc pod dvoutaktovou Marka Slobodníka, slavného motoráře z party žlutých Trabantů. Věřte, že tenhle dokument vás bude bavit.

19. 6. od 20:00 - Kino Řevnice

Bourák

Komedie Ondřeje Trojana s Ivanem Trojanem v roli Bouráka, věčného frajera, kterému teče do baráku i do života, a rodina už ho má plný zuby. Ale i srdce. Hrají: Ivan Trojan, Veronika Marková, Kristýna Boková, Jiří Macháček a další herci, které chcete vidět.

26. 6. od 20:00 - Kino Řevnice

Za krásami přírody na Padrfské rybníky

Nejatraktivnější turistická lokalita v CHKO Brdy. Nádherné prostředí dvou sousedících rybníků zachováno díky izolaci vojenského prostoru

Foto: Běla Komancová, <https://arcg.is/1vC0ne>

zabírá prostor zhruba 110 ha, což z nich činí největší vodní plochu v oblasti. Koupání je zde zakázáno, rybníky slouží především k chovu ryb.

V okolí Padřských rybníků lze zahlédnout nejrůznější hmyz, vzácné obojživelníky i plazy. Málokterý Středočeš ví, že tu hnízdí mnoho ohrožených druhů: čáp černý, orl mořský, rak kamenáč, svůj domov si zde našla i vydra říční. K rybníkům se dostanete jak pěšky, tak na kole. Můžete startovat z Teslín, Míšova nebo Trokavce. Před pár dny byla navíc otevřena zbrusu nová naučná stezka Padřsko. Svačinu a pytel na odpadky vezměte s sebou, v Brdech na stánky nenarazíte!

Více informací:
<https://arcg.is/1vC0ne>

Za fajnovým jazzem do Černošic

Martina Talpová Trio

Martina Talpová studovala zpěv na státní konzervatoři v Praze, zpívala v divadle Semafor, žila v Jihoafrické republice, kde vedla africký sbor, a nyní vystupuje s výjimečným klavíristou Martinem Krčem a oslňujícím kontrabasistou Petrem Dvorským. Někdy hrají jazz, jindy francouzský šanson, většinou obojí, ale stejně vám to nebude stačit a budete chtít přídavek...

Přijměte pozvání v sobotu 20.6 od 20.00 na zahrádku černošického Club Kina. Vstupné zdarma.

Více informací: www.clubkino.cz

Kam s nimi v létě?

Přehled příměstských táborů v okolí

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

Prázdniny jsou důvodem k radosti i starosti. Kam s dětmi během osmi týdnů, kdy má škola i školka zavřeno a dovolená není? Ceny, pokud není uvedeno jinak, jsou za jeden turnus.

Atletický příměstský tábor

Organizátor: SK Mníšecký Expres

Termín: 27. 7. - 31. 7. 2020

Místo: ZŠ Mníšek pod Brdy

Věk: 7-13 let

Cena: 2500 Kč (včetně stravy)

Kontakt: www.skmniseckyexpres.cz

Cesta kolem světa za pět dní

Organizátor: Městská knihovna Mníšek pod Brdy

Termín: 17.-21.8. 2020

Místo: neurčeno

Věk: neurčeno

Cena: neurčeno

Kontakt: knihovna@mnisek.cz

Hravý příměstský tábor u Berounky

Organizátor: Naše Městečko s.r.o.

Termín:

- 6.-10.7. 2020 - Z pohádky do pohádky
- 13.-17.7. 2020 - Příměstský tábor s vařením
- 20.-24.7. 2020 - Dobrodružný příměstský tábor
- 27.-31.7. 2020 - Anglický příměstský tábor
- 3.-7.8. 2020 - Kouzelné městečko
- 10.-14.8. 2020 - Anglický příměstský tábor
- 17.-21.8. 2020 - Příměstský tábor s vařením
- 24.-28.8. 2020 - Cesta kolem světa

Místo: hernička Městečko v Letech

Věk: 3-10 let

Cena: 3200 Kč (včetně stravy), sourozenec 2800 Kč

Kontakt: rezervace@nasemestecko.cz

Letní tábory s angličtinou pro děti a dospívající

Organizátor: HERAW, z.s., Mníšek pod Brdy

Termín:

- 13.-17.7. 2020 – Camp Survival
- 10.-14.8. 2020 – Všestranný pohyb
- 17.-21.8. 2020 – Lezecký camp

Místo: Survival – Mníšek pod Brdy, venku za každého počasí

Všestranný pohyb – Mníšek pod Brdy, venku za každého počasí

Lezecký camp – Černolické skály, Mníšek pod Brdy

Věk: 8-14 let, Survival – 10+

Cena: 3500 Kč (včetně stravy), sleva 10 % pro rodinu, 15 % pro děti z kroužků

Kontakt: heraw.cz/primestske-tabory-2020

Letní tenisové kempy

Organizátor: Sportovně relaxační centrum Esmarin

Termín:

- 13.-17.7. 2020
- 27.-31.7. 2020
- 24.-28.8. 2020

Místo: Lhotecká 1535, Mníšek pod Brdy

Věk: 5-18 let

Cena: 4100 Kč, jednodenní 1000 Kč (včetně stravy)

Kontakt: Jan Procházka 608 357 979, tenis@esmarin.cz

Malý farmář

Organizátor: Klínečtí kozlíci

Termín:

- 6.-10.7. 2020
- 13.-17.7. 2020
- 20.-24.7. 2020
- 24.-28.8. 2020

Místo: Farma Klíneček

Věk: 4-12 let (ostatní po konzultaci s rodiči)

Cena: 3300 Kč (včetně stravy)

Kontakt: www.farmaklinec.cz/tabor, 773 917 700

Můj první tábůrek

Organizátor: MC Oáza

Termín:

- 10.-14.8. 2020 – Žijem lesem
- 7.-21.8. 2020 - Z pohádky do pohádky

Místo: v prostorách Mateřského centra Oáza (Pavilon ZŠ) v Mníšku pod Brdy

Věk: 3-6 let (dle domluvy +/- 6 měsíců)

Cena: 2200 Kč (včetně stravy), 2000 Kč pro děti z kurzů MC Oáza

Kontakt: mcoaza.mnisek@seznam.cz

Příměstský fotografický tábor

Organizátor: Lenka Živná

Termín:

- 20.-24.7. 2020
- 10.-14.8. 2020

Místo: Mníšek pod Brdy a okolí, výlet do Prahy

Věk: neurčeno

Cena: 3500 Kč (bez jídla)

Kontakt: LenkaZivnaFoto@seznam.cz

Příměstské tábory Jojo Gym 2020

Organizátor: Jojo Gym s.r.o.

Termín:

- 29.6.-3.7. 2020 - Příměstský tábor s beachvolejbalem
- 7.-10.7. 2020 - Sportovní příměstský tábor s gymnastikou
- 13.-17.7. 2020 - Sportovní příměstský tábor s gymnastikou
- 3.-7.8. 2020 - Příměstský tábor s beachvolejbalem
- 24.-28.8. 2020 - Příměstský tábor s beachvolejbalem

Místo: Jojo Gym Dobřichovice

Věk: 6-14 let

Cena: 3950 Kč (včetně stravy), termín 7.-10.7. 3350 Kč

Kontakt: recepce@jojogym.cz, 778 769 522

Příměstské tábory pro skauty i neskauty

Organizátor: Český skaut, středisko Skalka, Mníšek pod Brdy

Termín:

- 17.-21.8. 2020
- 24.-28.8. 2020

Místo: Mníšek pod Brdy

Věk: 7-12 let

Cena: 2500 Kč (včetně stravy)

Kontakt: ptjunaskalka@gmail.com (do předmětu napište termín turnusu)

Příměstské tábory se 7kvítkem

Organizátor: Rodinné centrum Essentia, z.s.

Termín: 13.-17.7. 2020 – pouze předškoláci

- 20.-24.7. 2020
- 27.-31.7. 2020 – pouze předškoláci
- 27.-31.7. 2020 – lezecký tábor
- 3.-7.8. 2020

Místo: lesní klub Na Kvíkalce 0691E, Mníšek pod Brdy

Věk: předškoláci 3-6 let, školáci 6-10 let, lezecký tábor 5-12 let

Cena: předškoláci 2450 Kč, školáci

2300 Kč, lezecký 3100 Kč (v ceně obědy, svačiny a pití vlastní)

Kontakt: 724 848 677, tabor@7kvitek.cz

Příměstský tábor s Lištičkou

Organizátor: SK Mníšecký Expres

Termín: 13.7.-21.8. 2020

Místo: budova ZŠ Lišnice

Věk: 3-6 let, 7-15 let

Cena: 3750 Kč za 5 dní, 750 Kč denní (včetně stravy)

Kontakt: 777 668 101, info@dclistica.cz

Příměstské tábory v Řitce a v Čisovicích

Organizátor: Zuzana Faldýnová, Adéla Tupá

Termín:

- 6.-10.7. 2020 – Kreativ – prázdninové tvoření, Čisovice
- 13.-17.7. 2020 – Z pohádky do pohádky, Čisovice
- 10.-14.8. 2020 – Sportu zdar, Řitka
- 17.-21.8. 2020 – Zvířátka a příroda kolem nás, Řitka

Místo: Řitka, Čisovice

Věk: 4-11 let, výjimky po domluvě

Cena: 3000 Kč, tábor z Pohádky do pohádky 2800 Kč (v ceně obědy a pitný režim, svačiny vlastní); sleva na druhého sourozence 10 %, pokud je třetí sourozenec – celková sleva 15 %

Kontakt: tupa.adela@zsmnisek.cz

Sportovní příměstský tábor

Organizátor: Pohybová akademie

Termín:

- 13.-17.7. 2020
- 24.-28.8. 2020

Místo: hala a sportovní areál ZŠ Mníšek pod Brdy, tábory organizují i v Dobřichovicích, Černošicích nebo v Radošíně, viz pohybova-akademie.com)

Věk: 5-14 let

Cena: 2900 Kč (včetně stravy)

Kontakt: Mgr. Jiří Ambrož 723 943 602, sportovnitabory@gmail.com

Tygříkovy dobrodružné výpravy

Organizátor: Neposedný tygřík z.s.

Termín:

- 6.-10.7.2020 – Svět dinosaurů
- 13.-17.7.2020 – Podmořský svět
- 20.-24.7.2020 – Pozor, jsou tu piráti
- 27.-31.7.2020 – Cesta do říše pohádek
- 3.-7.8.2020 – Ostrov plný objevů a vědy
- 10.-14.8.2020 – Hrátky s indiány
- 17.-21.8.2020 – Vzhůru do vesmíru
- 24.-28.8.2020 – S Tygříkem na letní olympiádu

Místo: Ke škole 1388, Mníšek pod Brdy

Věk: 4-11 let, výjimky po domluvě

Cena: 2990 Kč, jednorázové vstupy – 500 Kč dopoledne, 750 Kč celý den, ceny včetně stravy

Kontakt: 777 994 732, info@neposednytygrik.cz

Kam s puberťákem?

Možná potřebujete poslat na tábor i rozverného nebo naopak uvědomělého puberťáka...

Na hraně II. – Malá škola environmentálního žití

Organizátor: Hnutí brontosaurus

Termín: 17.-23.8. 2020

Místo: Horní Jiřetín

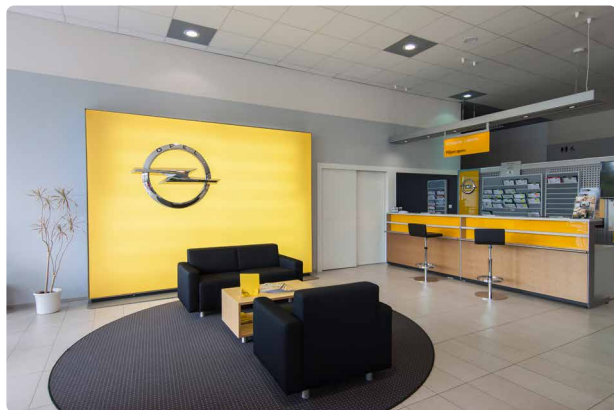
Věk: 16-26 let

Cena: 900/500 Kč

Kontakt: Dalimil Toman 605 763 112, nahrane@brontosaurus.cz

Vítejte ve světě Srba Servis

Srba[®]
SERVIS
ZALOŽENO 1991

Naše rodinná firma Srba Servis je na trhu již od roku 1991, postupem času jsme se rozrostli z malé nezávislé autodílny na autorizovaného dealera značek **Alfa Romeo, Fiat, Fiat Professional, Chevrolet, JEEP, Opel, Saab a Volvo.**

Naše služby nabízíme v moderních a pravidelně rozšiřovaných provozovnách. Naše aktivity se zaměřují na prodej, **servis**, nabídku originálních náhradních dílů, klempířské a lakýrnické práce, autorizované tuningové úpravy, širokou nabídku finančních produktů a pojištění.

Na každou námi nabízenou automobilku máme k dispozici vždy separátní tým odborníků, kteří jsou plně vyškoleni na svoji značku a to jak v prodejním tak i v servisním týmu.

Naše láska a vztah k vozidlům nás však nepřivádí jen k nabízení běžných služeb, ale naši zákazníci mohou vozidlo otestovat v naší diagnostické laboratoři, která nemá v našem oboru obdoby pro svůj technologický pokrok.

Srba Servis si váží každého zákazníka, ať již soukromého, kupujícího jedno vozidlo, či velkých fleetových firem. Pro každého se vždy snažíme doporučit ten nejvhodnější produkt, ať už se jedná o vozidlo, financování nebo výhody operativního leasingu.

Všechny naše **aktuální nabídky** vždy pravidelně uvádíme na naše internetové stránky **www.srba.cz** a bude naším potěšením, pokud i Vy se stanete jejich pravidelnými návštěvníky.

„Vítejte ve světě Srba Servis“

Šlápněte do e-pedálů

TEXT: DOMINIKA RÝPAROVÁ

Elektrokola zažívají svůj boom. Oblíbili si je senioři i aktivní sportovci, přesto mají stále mnoho odpůrců. „V Česku získalo nimbis téměř invalidní pomůcky, ale nikde ve světě tomu tak již několik let není. Elektrokolo rozšíří váš akční rádius, usnadní plánování výletu nebo dovolené a zmírní výkonnostní rozdíly mezi partnery nebo ve skupince,“ vysvětluje Karel Žbánek, který ve své lišnické dílně nabízí servis i poradenství k elektrokolům. Co všechno nám o elektrokolech ještě prozradil?

Pro koho je elektrokolo ideální?

Jsou určena pro cyklisty všech věkových i výkonnostních skupin, od mladých po seniory, od osob se zdravotním omezením, až po aktivní sportovce. Jistě, stále se najde mnoho „ortodoxních“ cyklistů, kteří by na kolo s přídavným motorem nesedli. Z mých zkušeností však vím, že i takto zatvrzelí cyklisté svůj odmítavý postoj mění. S elektrokolem můžete regulovat svůj výkon bez ohledu na profil trasy, a tak se i při jízdě do kopce můžete pohybovat v nižších hodnotách srdeční frekvence a spalovat tuky účinně a navíc zábavně.

Kolik stojí?

Cena elektrol se pohybuje od cca 25 000 Kč pro kategorii e-city (městská kola) a horní hranice záleží spíše na ocoť budoucího majitele investovat. Střední kategorie pro běžného uživatele je cca 40-50 tisíc korun.

Jak dlouho mi vydrží? Nesnižuje se postupně výdrž baterie? Kolik případně stojí nová?

Tak dlouho, jak dobře se o něj budete starat. Co se týče baterií, pro ty nové je údržba celkem minimální, doporučuje se tak 1x za měsíc baterii dobít, ať ji používáte nebo ne. Ceny nových baterií se pohybují v řádu tisíců, velmi záleží na kapacitě (tedy i celkovém dojezdu). U těch špičkových vestavěných se pohybujete již vysoko nad 10 tisíc Kč.

Šlape elektrokolo „za mě“ nebo si i tak zasportuju?

Jeden z mýtů, který se kolem elek-

trokol objevil, je, že si prostě sednete a nějakým zařízením ho uvedete do chodu. Žádné elektrokolo se ale samo nerozjede. Je nutné kolo rozjet stejně jako běžné kolo a spinač uvede po cca jedné až dvou vteřinách motor do pohybu. Stejně to platí i při jízdě, pokud přestanete šlapat, motor se po zhruba stejném čase vypne. U každého elektrola máte možnost si zvolit stupeň pomoci (většinou v pěti stupních). Ten pak udržuje motor v činnosti. Pokud kolu dodáte vlastní silou větší rychlost, než je pro daný stupeň přednastaveno, elektronika motor vypne a jedete tzv. „za svý“. Kdy a jak vám kolo pomůže, volíte sami a samozřejmě to lze i úplně vypnout.

Jak dlouhou jízdu kolo zvládne? Lze ho dobít někde během výletu?

Je dobré si zapamatovat, že velmi vysoké dojezdy, se kterými výrobci tak rádi operují, jsou reálné pouze za ideálních podmínek. Horních hodnot dojezdů, které jsou u elektrol většinou uváděny, lze dosáhnout pouze na rovinaté trase, za ideálního počasí bez větru, se zařízeným nejnižším režimem asistence a s jezdcem o nízké hmotnosti v sedle. Reálné dojezdy se pohybují zhruba v polovině těchto udávaných dojezdů. Skutečná spotřeba elektrola je pak něco mezi 3–8 Wh na jeden ujetý km. Kapacita baterie je od cca 380–630 Wh u těch nejlepších baterií. Co se týče dobíjení během výletu, chce to najít hospodu, která vám např. během oběda umožní přístup ke zdroji a během této doby se kola poměrně slušně dobijí. Musíte mít ale s sebou vlastní nabíječku.

Na co se soustředit při výběru vlastního elektrola?

Na výběr dobrého prodejce. Pokud se vás pouze zeptá „jaké elektrokolo chcete“ nebo „kolik peněz na něj máte“ utíkejte ke skutečným specialistům. Před nákupem si sami musíte odpovědět na několik otázek. Za jakým účelem si elektrokolo pořizujete? Kde

budete nejčastěji jezdit? Jak často a jak dlouhé vzdálenosti potřebujete ujet? Nepotřebujete nějaký speciální rám (skládací, snížený apod.)?

Proč jste se Vy rozhodl pro značku Bosch?

Ve vývoji pohonů se postupem času ustálilo, že nejvýhodnějším způsobem pohonu elektrola je tzv. středový pohon. V této alternativě je celosvětově nejdále právě firma Bosch (i když není jediná). Ona jediná dbá na to, aby svým zákazníkům zajistila co nejkvalitnější servis. Testovací program a náhradní díly prodává pouze jím vyškoleným specialistům. Abych se mohl „chlubit“, že jsem autorizovaným technikem této firmy, musel jsem absolvovat jejich školení a mít jejich atest.

Nejezdíte ani na svém normálním kole? Pošlete ho na repas

„Téměř každé kolo lze na elektrokolo upravit. Vaše kolo, které třeba používáte méně, lze jednoduchým způsobem vybavit pohonem a řídicí elektronikou a sloužit vám bude jako plnohodnotné elektrokolo. Nezanedbatelnou výhodou je nižší cena a využití odloženého bicyklu, který máte doma. I zde je lepší se spojit s odbornou firmou, než hledat levné nabídky, které jsou na internetu. Předědte tak spoustě nepředvídaných problémů v budoucnu,“ prozrazuje Karel Žbánek.

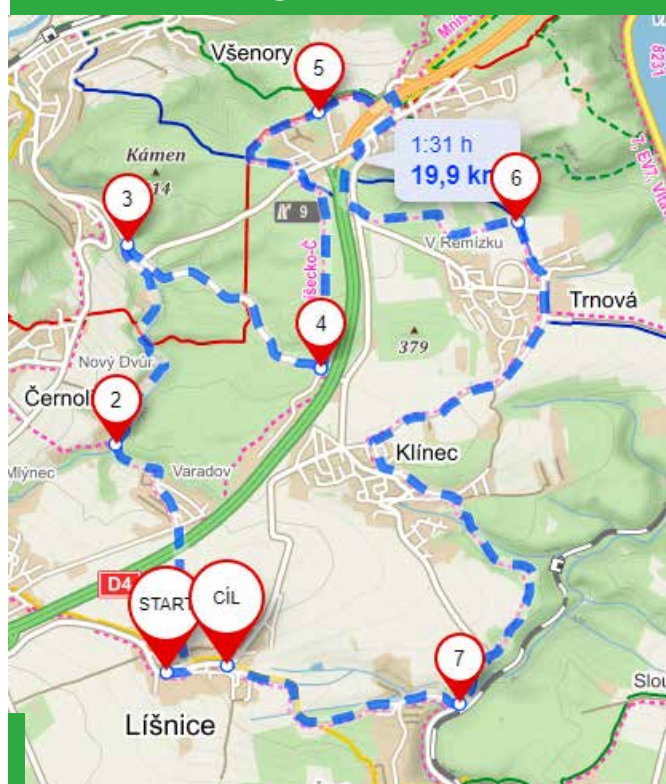
Tipy na zajímavé trasy kolem Líšnice

Po okolí na kole

TEXT & FOTO: KAREL AMBROŽ

Pandemie koronaviru přinesla vedle řady omezení i touhu užít si to tady a teď. Místo zahraničí poznávat okolí. Místo sezení v práci nebo doma se dát do pohybu. Mezi prvními proto otevřely i cykloprodeje a na silnici se vrátili zkušení bikeři i příležitostní nadšenci. Když máme čas, kam vyrazíme?

RODINNÁ

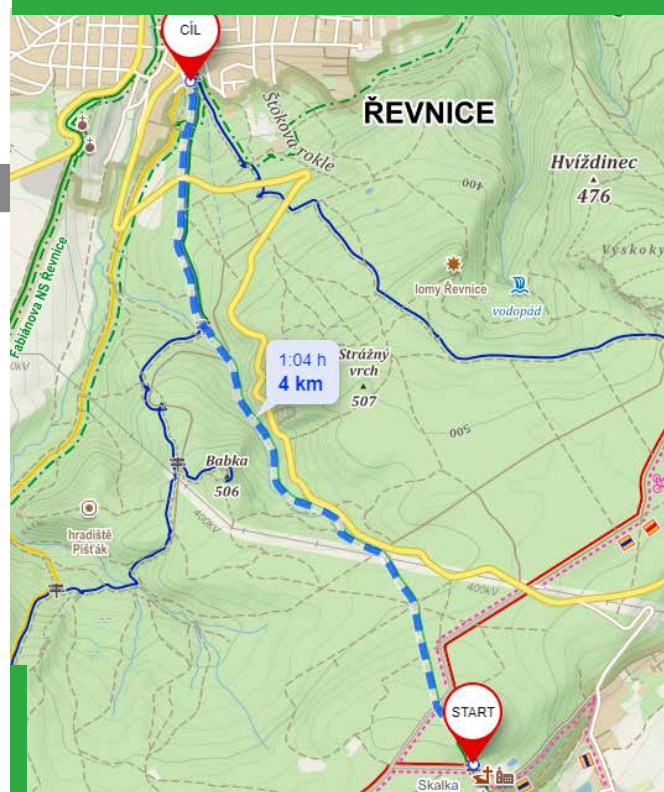

KRÁSNÉ ÚDOLÍ A KOUZELNÝ LES

Délka: 20 km, **Převýšení:** 320 m, **Časová náročnost:** 2-3 h i s občerstvením na Jílovišti, **Technická náročnost:** střední – lehká, **Doporučený typ kola:** gravel nebo horské

Začínáme asfaltkou u nové školy směrem k dálnici a poté nás čeká krásný sjezd Varadovem až do chatové oblasti dole v údolí. Projíždíme dřevěný most přes potok, stočíme se doprava, zpočátku po asfaltu, a poté terénem a lesem dojedeme až k hlavní silnici vedoucí do Všenor. Zde supíme do kopce po asfaltu opět až k dálnici, před kterou se vydáme doleva a jedeme po trase Mníšecko-Č až do Jíloviště, kde se nabízí zastavit se na pivo, limonádu nebo kafe. Dále touto trasou projedeme Trnovou až do Klínce. Hned za Klínem následuje krásné údolí, kde projíždíme kolem štoly Klíneček až ke Spálenému Mlýnu a zpátky domů. Je to krásný okruh doslova v okolí Líšnice.

ZKUŠENÍ BIKEŘI

KRÁLOVSKÝ SJEZD

Délka: 4 km, **Převýšení:** 300 m, **Časová náročnost:** dle schopností každého z nás, **Technická náročnost:** těžká, **Doporučený typ kola:** horské a ideálně celoodpružené

Tento luxusní sjezd pro tvrdší jádro bikerů, délkou srovnatelný s traily v našich nejvyšších horách, se nachází mezi Skalkou a Řevnicemi. Díky masivu Hřebenů a údolí řeky Berounky zde vzniklo místo s neuvěřitelným převýšením jako stvořené pro bikery, kteří chtějí vyplavit trochu toho adrenalinu.

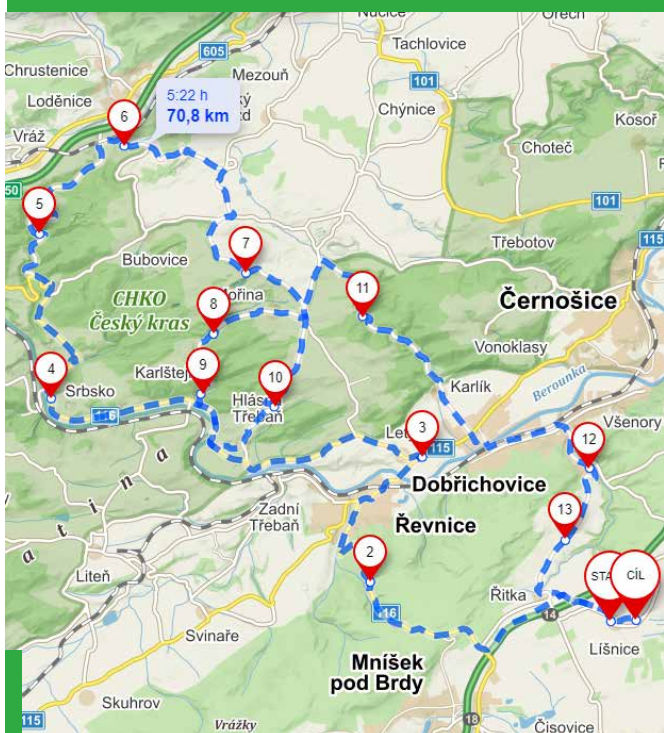
Začínáme na Skalce u horního kostelíku, odkud se jede po zelené turistické až do Řevnic. Zpočátku je terén mírný, ale jakmile přejedeme asfaltovou cestu začnou se dít věci. Obtížné kamenité úseky, kdy je člověk rád, když pod sebou má celoodpružené kolo, u kterého flumiče poznají své limity. Pokud úspěšně překonáme tuhle divočinu, otevře se les díky vykácenému pásu lesa pro sloupky vysokého napětí. Náhdera. Nastane chvilka uklidnění. Jako když po bouři mraky odstoupí a začne svítit slunce. Zanedlouho ale zahučíme zase do lesa a pokračujeme dále. Zbývají dobré 3 km rozmanitého sjezdu. Nebudu tu vše zevrubně popisovat, ať na ty, co tento cykloorgasmus ještě neprožili, zbude také nějaké překvapení.

Jen malé upozornění: Před místem, kde se na naši zelenou turistickou napojuje modrá, ocitneme se velmi blízko Babského potoka. Místo vypadá na projetí relativně jednoduše, ale je to jenom zdání. Hned na první dobrou, kdysi ještě ušetřen této zkušenosti, jsem vše pochopil až když jsem se sbíral lokty zabořen v bahně potoka. Dopad byl měkký, stejně jako okraj pěšinky, za kterým byl cca 1 m volného pádu a potok. Takže bacha na to.

Dále prosím o respekt k pěším turistům. Je to frekventovaná cesta turistů a já jsem zastáncem ohleduplného chování k pěším. I když nechápu, proč lidé chodí pěšky, když jistý vynálezce a průmyslník John Kemp Starley vyrobil už v roce 1885 první kolo moderního typu.

SILNIČNÍ TÚRA

NĚCO PRO ŽILETKÁŘE

Délka: 70 km, **Převýšení:** 950 m, **Časová náročnost:** 3 h, **Technická náročnost:** střední, **Doporučený typ kola:** silniční

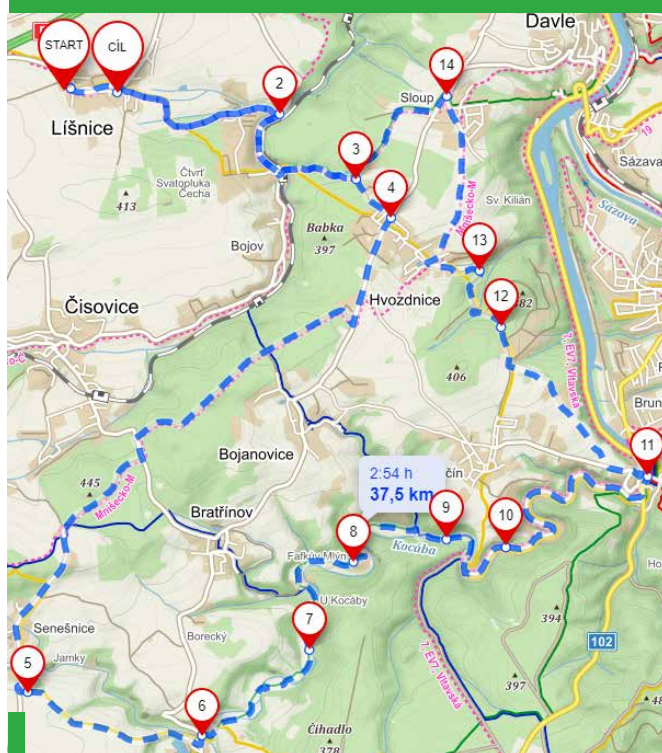
Začínáme opět v Líšnici a vydáme se do Řevnic přes sedlo u Skalky, za kterým je tu něco neuvěřitelného. Díky Hřebenům a údolí Berounky se tu zrodil asi 6 kilometrů dlouhý sjezd se serpentínami a slušným sklonem. Jako v horách. Prostě paráda. Z Řevnic jedeme přes Lety směr Beroun. Mineme Karlštejn a za Srbskem opět super serpentiny, stoupání, klesání, prostě to, co k silniční cyklistice patří. Z hlavní silnice sjíždíme doprava a před námi se zanedlouho objevuje Svatý Jan pod Skalou. Nádherné místo, nad kterým se tyčí asi 150 metrů vysoká skála. To se tu člověk nestačí divit. Tak konec kochání a jedeme dále. Chvilí se flákáme ve společnosti řeky Loděnice, ale jakmile odbočíme v Jánské dopravě, nastoupáme asi 150 výškových metrů až k lomu Kámen. Projedeme kolem lomu Velká Amerika, v Mořině doprava a sjedeme kolem Budňanského potoka ke Karlštejnu, který se za jednou ze zatáček dole krásně objeví. Poté z Hlásné Třebáně stoupáme zpátky do Mořiny, za kterou odbočíme doprava, abychom si mohli užít jízdu Karlickým údolím. No a už se blížíme ke konci cesty. Ze Všenor vystoupáme asi 10% stoupáním do Černolic a dále už jen klidný přejezd do Řitky a domů. Když vezmu na tento výlet někoho ze svých kamarádů silničářů, kteří to tu neznají, nevěř svým očím.

Karel Ambrož se narodil na Vysočině u Nového Města na Moravě, kde s kolem začínal a absolvoval tam i spoustu amatérských závodů. Dnes jezdí na biku i silničce a kolo je rozhodně jeho největším koníčkem. Netrvalo dlouho, a i tady v Líšnici už je na kole jako doma. „Je tu krásná kopcovitá krajina podobná té na Vysočině. Člověk se nestačí divit, jakou krásu má hned za barákem,“ libuje si.

Kolu se rád věnuje jak venku, tak ve své dílně. Pokud se vám na cyklovýletě stane něco s kolem, není tedy problém dohodnout se na nějaké té opravě.

Kontakt: tel. 731 734 519, mail karel.ambro@gmail.com

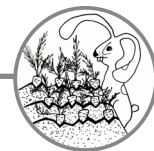
DELŠÍ RODINNÁ

ÚDOLÍM ŘEKY KOCÁBY

Délka: 38 km, **Převýšení:** 600 m, **Časová náročnost:** 5-6 h, **Technická náročnost:** střední, **Doporučený typ kola:** gravel nebo horské

Začínáme v Líšnici, vydáme se do Spáleného Mlýna a hned před první vlakovou zastávkou v Bojově odbočíme přes malý brod do lesa a do Hvozdnice a poté hezky lesem po trase Mníšecko-M. Po zhruba 5 km cesty lesem sjedeme z cyklotrasy a přes Seněšnici, po žluté turistické dojedeme až do Malé Lečice. Zde se vlastně již nacházíme v údolí řeky Kocáby. Tím pokračujeme až do Štěchovic. Cesta údolím je rozmanitá a dobrodružná. Je tu možnost projet několik brodů (pro tatínky), kterým se však dá vyhnout. Většinou je hned vedle brodu malý mostek, což využijí zejména děti a maminky. V údolí jsou krásné pohledy na okolní skály, je slyšet všudypřítomná bublající řeka Kocába a chatové a trampské osady tu dýchají klidem a pohodou. Po projetí tohoto údolí je hlava čistá. Ve Štěchovicích se nabízí spousta možností k občerstvení a potom hurá do kopce až do Hvozdnice, kde se vpravo napojíme na trasu Mníšecko-M. Dále přes Suchý vrch a Sloup sjedeme zpět do Bojova a domů. Krásný výlet. Tentokrát s přestávkami a všemi občerstveními skoro na celý den.

Jezírkem proti suchu

TEXT: NATÁLIE NAVRÁTILOVÁ, LUKÁŠ DOUBRAVA

FOTO: RADKA ENDRLOVÁ

Horké letní měsíce jsou ideální pro založení jezírka. Fólie, která často tvoří nepropustné dno malých nádrží se v teple snáze přizpůsobuje terénu a drží tvar. Zajímavou možností jsou i lisované formy nebo jezírka budovaná na jílovitém podloží bez nepropustných materiálů. Zahradní jezírko by nemělo být jen dírou v zemi. Pokud budete respektovat pár osvědčených pravidel, budete mít na zahradě téměř soběstačnou vodní plochu, která se dokáže sama vyčistit, přiláká řadu živočichů, pomůže vám udržet vláhu na pozemku a stane se krásnou dominantou.

Tato část je biologicky extrémně důležitá a zajišťuje samočisticí schopnost jezírka.

3. Vodní mělká – hloubka 15–50 cm. Zde rostou pobřežní rostliny, které nemají rády příliš hluboké umístění.
4. Vodní hluboká – hloubka 60 cm a víc. Nad 1 m hloubka nezamrzá. Zde přezimují ryby, daří se zde leknínům a žijí zde drobní živočichové a organismy v bezpečí tmy v zakalené vodě.

Kam s ním?

Důležité je promyslet umístění jezírka. Ideální je místo v polostínu, protože když v letních horkých dnech na je-

Plovoucí dřevo na hladině esteticky ozvláštní jezírko a pomůže třeba topícímu se hmyzu.

chybět zachytná síť s malými oky, jako má např. juta, pro zvířata, která

Vodní fauna

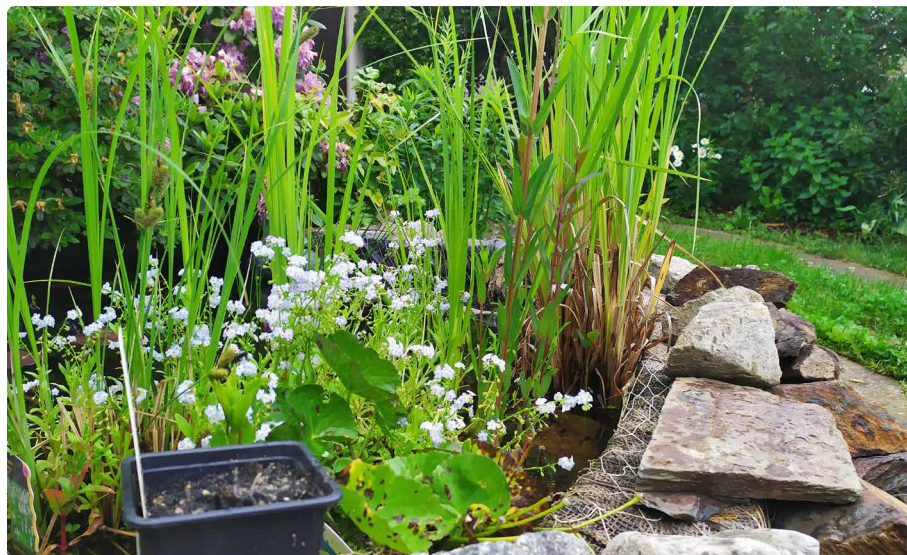
Pokud budete mít v jezírku rybičky, nejspíš se nevyhnete čerpadlu. V menším jezírku budete muset rybičky přikrmovat, což povede k hnití nesnědené stravy a samozřejmě rybích exkrementů. Ve vodě s takovou přemírou živin se množí řasy a sinice a voda zahňuje. Rybičky také povětšinou snědí vše, co se ve vodě míhne – tedy zooplankton (buchanky, perloočky – doporučujeme vytáhnout mikroskop, objevíte nový svět), hmyz (vážky, šídla, pošvatky, bruslařky) i různé plže.

zde uvíznou. Stejně může sloužit i kus dřeva plovoucí na hladině. To ocení hlavně hmyz, který ho také využije jako místo k napojení.

Jaké použít rostliny?

Aby rostliny fungovaly jako kořenná čistíčka, musí být vhodnými druhy osázená alespoň čtvrtina plochy jezírka. Tzv. litorál v této rozloze dokáže nahradit i čerpadlo a jezírko se skutečně samo vyčistí. V zahradnictví se poohlédněte po těchto:

- Morovinka hustolistá – přezimuje ve vodě
- Máta vodní – jedna z mála vonných vodních rostlin
- Pomněnka bahenní – mnoho malých květů v barvě nebeské modři, roste velmi bohatě.
- Vodní mor bahenní – udržuje vodu čistou

Čistící zóna jezírka - se zapáchající ČOV nemá nic společného.

V časech sucha mají jezírka důležitou funkci – zachytávají dešťovou vodu, která by jinak odtekla pryč. Zachycená voda zvlhčuje a ochlazuje okolí a poskytuje útočiště mnoha živočichům. Nejde jen o ty vodní, ale i o ty, které využívají jezírko k rozmnožování, získávání potravy, jako napajedlo nebo i koupaliště.

Dobře projektované jezírko má mít nepravidelný tvar, co se týče břehu, tak i různých hloubek. Rozdělit ho můžeme do čtyř zón:

1. Okrajová – tuto část lze sem tam zaplavit vodou a vytváří přirozený okraj mezi jezírkem a zahradou.
2. Bažinatá – hloubka do 15 cm. Zde se daří nejdůležitějším bahenním a vodním rostlinám.

Dobře založené jezírko rychle ožije různými živočišnými druhy (na snímku plovatka bahenní).

zítko svítí slunce, dochází k úhynu kyttek i živočichů. Zároveň ale ne přímo pod stromy, aby do něj nenapadlo listů, které jezírko organicky znečišťuje. Výhodná je i severní poloha, která přispívá k bezúdržbovosti jezírka. Okolo jezírka ani v něm by neměla

- Kosatec – vysoká rostlina, barevné květy, čistí vodu
- Leknín bílý – hloubková rostlina, dlouhé rostliny, krásné květy
- Orobinec úzkolistý – bahenní zóna, roste u břehů, vytváří úkryt pro ryby
- Puškovec – léčivá rostlina

Co zasadit kolem?

Okolo jezírka je vhodné vysadit dřeviny, které nenaruší chod jezírka a jeho ekosystému například svým listím nebo kořeny. Mohly by totiž protrhnout fólii nebo nádobu. Volte takové dřeviny, kterým nevadí vlhké prostředí a zajistí jezírku polostín. Nejsou vhodné jehličnaté stromy, protože jejich kořenový systém prorůstá hodně do šířky a mělce pod povrchem, takže by mohly narušit fólii jezírka. Hodí se například:

- Bříza bělokora

- Topol šedý
- Vrba jíva
- Olše lepkavá

Založení jezírka krok za krokem

Na internetu lze najít řadu podrobných návodů – doporučujeme například ten na webu Český kutil, kde najdete i mnoho praktických tipů. Od speciální kamínkové fólie, která řeší nevzhledný přechod mezi vodní hladinou a okolním prostředím, kde se na běžné fólii neudrží kameny nebo rostliny, po speciální kapsy na pobřežní porost nebo vhodná čerpadla. Podrobnosti najdete na

<https://ceskykutil.cz/clanek-12327-stavba-zahradniho-jezírka-1>

Přírodní „dole bez“

Pokud máte na zahradě místo, kde se po dešti přirozeně drží delší dobu voda, můžete si vybudovat jezírko bez fólie a připravit víceméně přírodní biotop. Odkopejte zeminu, sundejte boty a ponožky a hurá na „hňahňání“ v bahníčku. Je třeba jít s vodou pěkně promísit v několikacentimetrové hloubce po celé ploše. Svedte do jezírka také vodu z okapů, která běžně končí zbytečně v kanalizaci.

Pokud se vám v takto udělaném prostoru voda udrží jen několik dní, nevytvořili jste dostatečně silnou vrstvu jílového bahna. Není to ale chyba! Nemáte sice jezírko ale vsakovou loučku a všechna voda, která napršela na váš pozemek, na něm také zůstane. Loučku můžete osadit rostlinami, které mají rády občasná zaplavování.

Zelené hnojení – účinné a nestojí skoro nic

TEXT: ANNA KOROUSOVÁ

Pokud nemáte přístup k hnoji od zvířat, anebo dostatek kompostu, je pro vás zelené hnojení ideální. Ale co to vůbec je? Jde o cílené vysazování rostlin na záhon a následné zaorání do země. Jedná se o prastarý způsob přirozeného hnojení, které můžete praktikovat, jakmile máte záhon na pár týdnů neosázený nebo ho potřebujete ochránit například před půdní erozí.

Hlavním důvodem, proč využívat zelené hnojení, je obohacení půdy o potřebné živiny po velmi dlouhou dobu – prakticky po celou dobu růstu a rozkladu rostlin podporuje tvorbu humusu, což je nejuhodnější vrstva půdy. Mezi další výhody, které například zvířecí hnojení nemá, je, že brání růstu nežádoucích plevelů, protože tyto rostliny rostou mnohem rychleji než jiné plevely, a tím jim zabírají životní prostor.

Díky rozsáhlému kořenovému systému rostlin určených k hnojení se živiny dostávají do hlubších vrstev půdy a kořeny ji také prokypí. Až kořeny odumřou poskytnou potravu pro důležité půdní mikroorganismy. Květy rostlin zeleného hnojení zase přilá-

kají na vaši zahradu všemožné druhy hmyzu, a to především čmeláky, včely a motýly, které vám pomohou opylovat i zbytek vaší zahrady a tím i urychlit dobu sklizně. Některé rostliny pěstované jako zelené hnojení mohou půdu i ozdravovat a působit proti škůdcům či chorobám, například měsíček lékařský. A pokud rádi pěstujete pouze určitý druh plodin či rostlin, půda je po pár letech unavená a vysílená – pomoci může opět zelené hnojení. Dnes velice důležitou výhodou je, že zadržuje vodu v půdě. Těchto pár důvodů jsou pouze základní a nejvýhodnější benefity tohoto typu hnojení.

Které rostliny vybrat?

Ne všechny rostliny jsou pro zelené hnojení vhodné. Rostliny vybíráme podle toho, co jsme v záhonech pěstovali, anebo čeho chceme dosáhnout. Poměrně univerzální je svazanka vratičolistá, která není příbuzná s žádnými kulturními plodinami, jenž se obvykle na našich zahradách pěstují. Pokud vás na zahradě trápí v půdě hádátka, velmi účinným prostředkem, jak se jich zbavit, je vysadit měsíček lékařský. Víkovicové rostliny vám zase napo-

můžou vrátit do půdy dusík, protože žijí v symbióze s bakteriemi, které dokáží vázat vzdušný dusík do půdy, a po odumření rostliny zde tento dusík zůstává a poskytuje živiny následné plodině po dlouhou dobu. Další výhodou některých zástupců této čeledi je, že svým kulovitým kořenem pronikají do značných hloubek, čímž provrtávají nepropustné vrstvy a vynášejí živiny do horních vrstev půdy. Také po jejich odumření zůstávají průliny po kořenech, které se při deštích plní vodou a tím ji déle zadržují v půdě. Mezi nejpoužívanější zástupce této čeledi patří bob polní, bob zahradní, peluška neboli hrách, hrachor a mnoho druhů jetelů.

Nejpoužívanějšími rostlinami jsou řepka a hořčice z čeledi brukvovitých, které velmi rychle vytvářejí velké množství organické hmoty, ale nedoporučují se vysazovat, jestliže hojně pěstujete košťálovité plodiny. Brukvovité rostliny by jako zelené hnojení mohly půdu jednostranně unavit. Využít je možné přebytky obilovin, salátu, špenátu, fazolí a tak dále. Ale stále dbejte na změnu jednotlivých rostlin. To znamená, že pokud jsem sklídila obilí, tak ne-

budu hnojit dalšími obilovinami, ale zvolím například zmíněný špenát nebo salát. Vyšší efektivitu tohoto hnojení zvýšíte smícháním jednotlivých rostlin do směsí.

Jak na to?

Je to jednoduché, zelené hnojení se nejvíce využívá na jaře a na podzim. Při hnojení na podzim se doporučuje používat ozimné rostliny

jako např. obilí, které ochrání zem přes zimu před promrzáním a také zde na jaře roste méně plevelu. Na vypletou a očistěnou půdu, bez kamení a velkých hrudek, rovnoměrně rozhodíme semínka dané rostliny, hráběmi lehce zapravíme semínka do půdy a pořádně prolijeme vodou. Při větší velikosti semínek je musíme zapravít hlouběji, aby vůbec vyklíčila. Následně počkáme až rostliny vykvetou a posekáme

nejlépe strunovou sekačkou, která rostliny naseká na jemnější části – díky tomu se rychleji v půdě rozloží. Rostliny musíme posekat dříve, než dozrají jejich semena, tím bychom si založili na další plevel na zahradě. Vzniklou rozemletou biomasu co nejdříve vpravíme do půdy.

Zelené hnojení je skutečně vysoce účinné, ekologické a finančně nenáročné.

TEXT: VÁCLAV KLOUDA

Každý z nás by si přál krásný zelený anglický trávník. Nikde žádné plevele, jako například smetanka lékařská či jitrocel kopinatý, jen krásný trávník. Tato souvislá zelená plocha bude krásná pro nás a naši sousedé nám ji budou obdivovat, ale má vůbec nějaký užitek pro hmyz nebo ptactvo? Pomáhá nám tento trávník bojovat se suchem?

Bez pravidelného zavlažování anglický trávník velice rychle uschne. Kromě estetické uhlazenosti a sportovních kratochvíl v aktivních rodinách vlastně nemá pro zahradu žádný význam. Kvůli nedostatku vody i díky rostoucí zálibě Čechů

v zahradničení nebo včelaření se vrací na zahrady klasická květnatá louka, kterou někteří z nás znají z dětství – louka plná nejrůznějších lučních květů a trav.

Květnatá louka na vaší zahradě bude obrovským přínosem nejen esteticky, ale hlavně bude mít obrovský vliv na biodiverzitu ve vašem okolí. Přiláká ptactvo a hlavně hmyz, který dnes často nemá díky dokonalým trávníkům žádná přirozená útočiště. Výhodou květnaté louky je také snadná údržba – seká se pouze dvakrát do roka a nepotřebuje závlahu jako trávník anglický. Budete moci obdivovat krásné zbarvení květů, které vám vyrostou prakticky bez námahy.

Barevná mozaika přímo pod oknem

Nemusíte nechat zarůst celý pozemek. Jednoduše květům vyhradte část, kterou denně nevyužíváte, nebo si založte květnatý záhon. Ideální pro zakládání je jaro nebo podzim. Vybranou plochu je potřeba zřít a vytrhat veškerý plevel. V obchodech je běžně dostupná luční směs. Stačí rozhodit osivo, přikrýt semínka zeminou a zalít. Nebuďte zklamaní, když vám toho příliš nevyroste. První rok se vše vysemení a druhým rokem budete mít plnohodnotný záhon plný květů a různých druhů hmyzu.

Malý a velký koloběh vody

TEXT: RADKA ENDRLOVÁ

Děti, přemýšlely jste, kde se voda bere a kam zase mizí? Možná vám už někdo řekl, že voda nevzniká a nemizí, voda koluje. A dneska si to vysvětlíme...

Základem velkého

koloběhu vody je také odpar – jak z pevniny, tak hlavně z obrovských ploch moří a oceánů. Tuto vypařenou vodu pak vítr nese od moří a oceánů přes pevninu, postupně se k ní připojují další vypařené oblaky až se nasytí a voda v různých podobách spadne zpátky na zem. Věděl/a bys v jakých?

Nyní

budeme mít plné ruce práce s obnovou zádrže vody v krajině, abychom si malý koloběh vody opět vrátili do krajiny. Měli bychom zmenšit políčka, střídat na nich plodiny, pěstovat vhodné druhy, zadržovat dešťovou vodu z okapu, tvořit malé mokřady, neudržovat jen anglický trávník, ale pořídit si např. květnatou louku či nějaké pěkné trvalky, používat méně umělých hnojiv a naopak na loukách vidat více kraviček, koz a ovcí, jelikož jejich trus v půdě dokáže spolu s rostlinami zadržet obrovské množství vody.

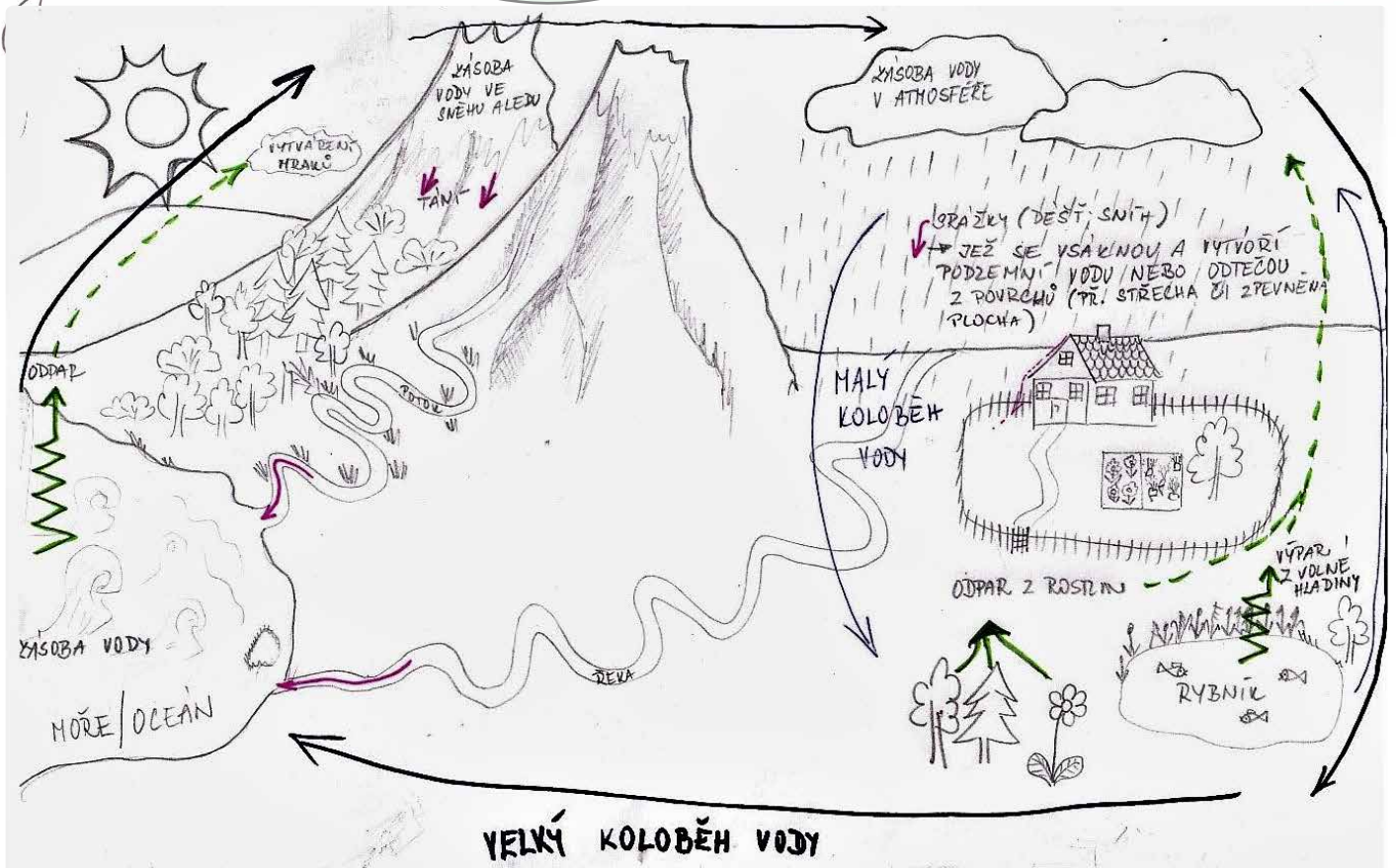
Existují

dva koloběhy vody.

Malý a velký. **Malý** koloběh si můžeme představit tak, že když prší, část vody, která spadá z mraků na zem se vsákne do půdy, část se začne vypařovat a část odteče. Až půjdete po dešti ven, můžete si všimnout osychání listů, vypařování louží, schnutí půdy atd. To znamená, že dochází k vypařování vody, což je proces, kterého maminka také využívá, když suší právě vyprané prádlo venku na šňůře.

Tato

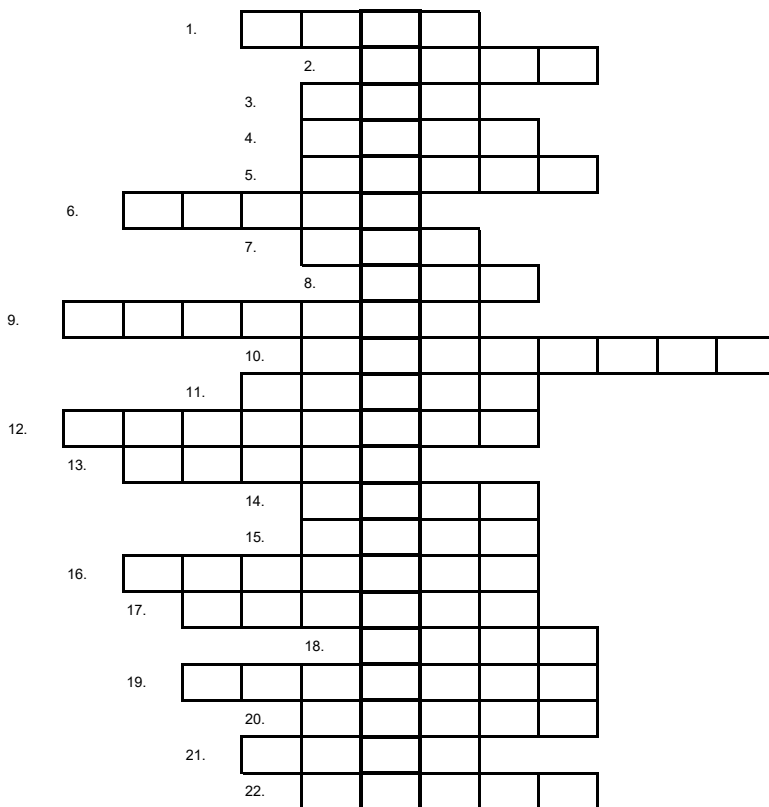
voda, která předtím spadla na zem, vypařováním tvoří na nebi opět mraky, které se znovu vyprší a tento děj se opakuje. Malý koloběh vody je zásadní pro pevninská území, mezi která patří i Česká republika. Bohužel, malý koloběh vody na našem území je v poslední době oslaben. Brání mu velké zpevněné a nepropustné plochy pokryté třeba asfaltem, betonem, udusanou hlinou po těžkých strojích na polích ale i střechami domů. Ty nedovolí vodě rychle do větších hloubek, po těchto plochách voda rychle steče, a pokud není zachycena rychle odteče do řek a potoků. Narovnanými a vybetonovanými koryty voda rychle odteče úplně pryč z našeho území. Začíná se projevovat sucho.

Křížovka

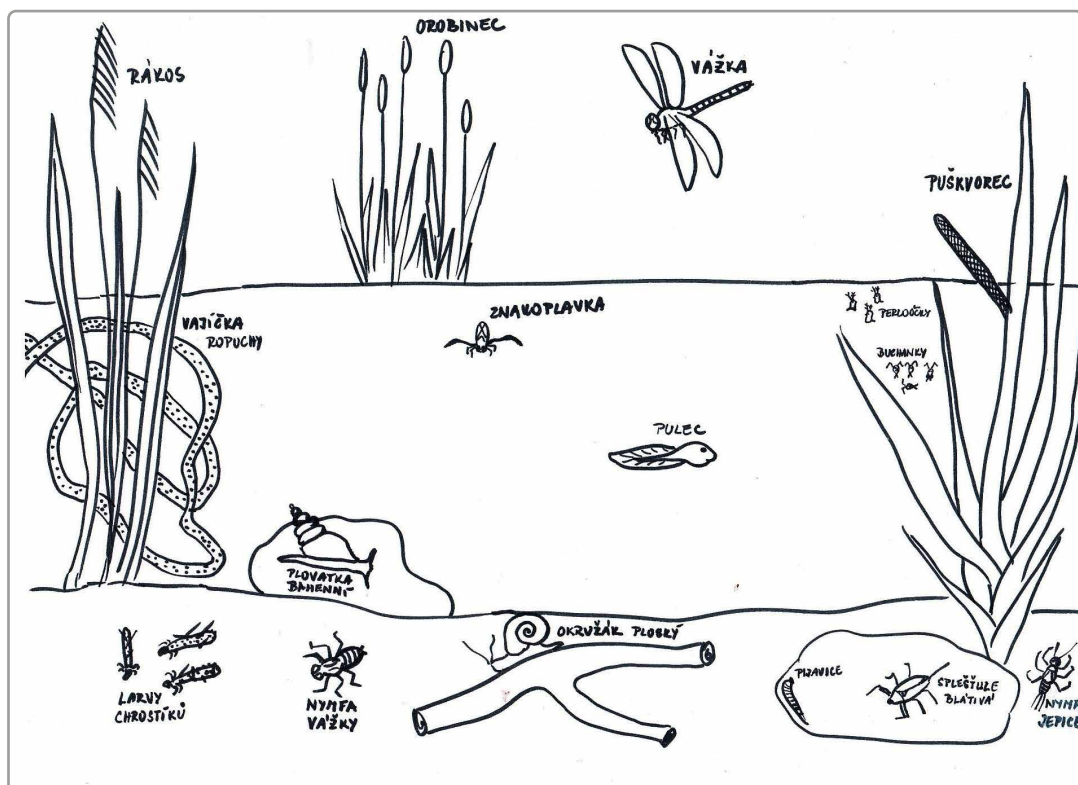
Otázky:

1. Jakou rybu máme o Vánocích ke štědrovečerní večeři?
2. Co tahala babička s dědečkem, vnučkou, pejskem, kočičkou a myškou ze země?
3. Sladkovodní ryba, která snese i špinavou vodu. Její jméno se rýmuje se slovem mlýn.
4. Útvar, ze kterého prší či sněží.
5. Malý vodní tok tvořící přítok řek.
6. Plod dubu.
7. Náš korýš, který krtekovi nastříhal kalhotky.
8. Kamarád Pata z pohádky A je to!
9. Plochý vodní plž podobný hlemýždi.
10. Vládce našich nejvyšších hor a věčný sok Trautenberka.
11. Náš černý krkavcovitý pták.
12. Hradicí prvek u rybníků, kterým se vypouští.
13. Místo, kde se vlévá řeka do moře.
14. Strom, ze kterého se na Velikonoce dělají pomlásky.
15. Náš vodní stavitel, který má silné hlodáky.
16. Největší lasicovitá šelma u nás. Černo-šedivé zvíře s bílými pruhy.
17. Malý zelený mužík, jež si stírá dušičky
18. Listnatý strom rostoucí ve vodě, plody se podobají malým šišticím.

19. Plod dubu.
20. Rostlina lemující kraje rybníku.
21. Oblak ležící těsně nad zemí, který snižuje viditelnost.
22. Mladistvý (juvenilní) stádium vývoje žab.

Tip:
Prozkoumejte okolí
jezířka či rovnou
rybníku!
Co všechno
objevíte?

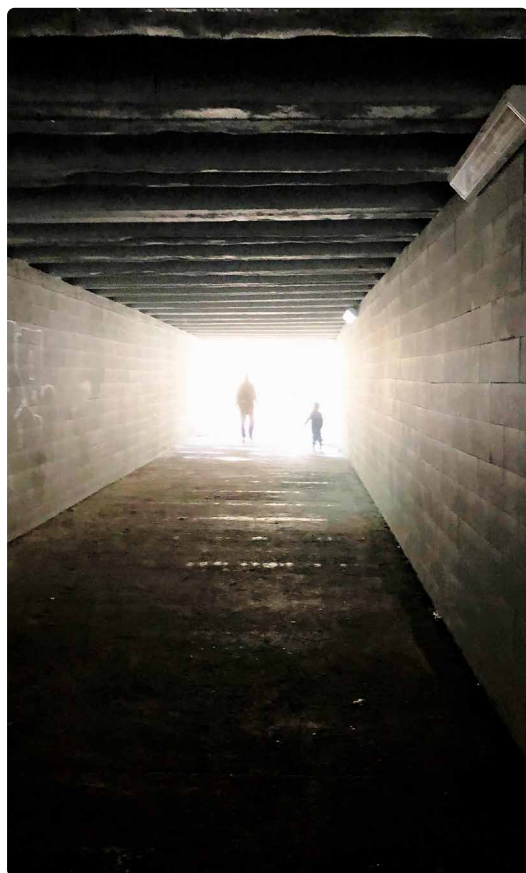
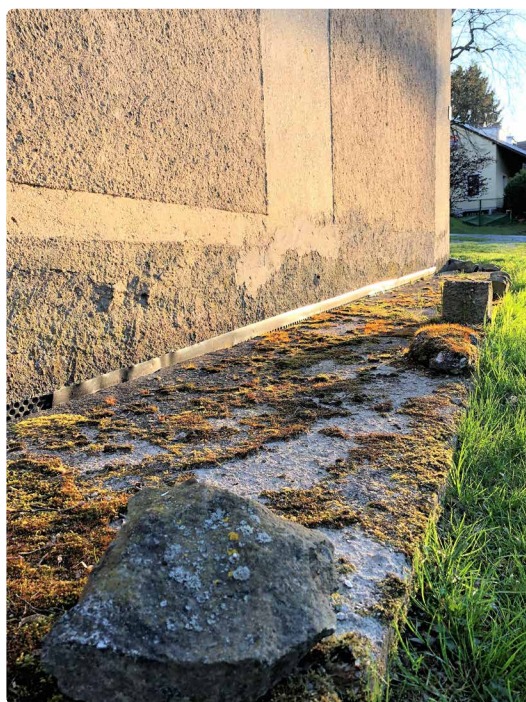
Fotíme Líšnici

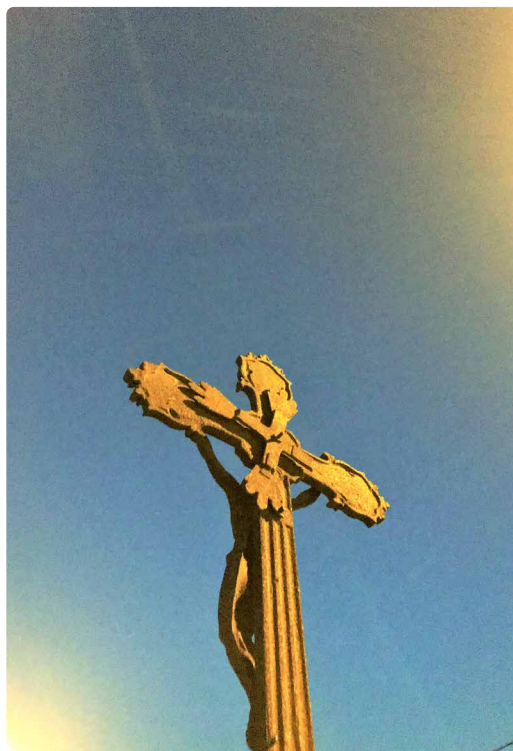
FOTO: DOMINIKA RÝPAROVÁ,
MARTINA KRUMPHANSLOVÁ

Žije se vám v Líšnici hezky? Ukažte ji
svým učím! Fotěte, kochejte se, sdílejte
na Facebooku obce, posílejte k nám do
redakce na

zpravodaj@obeclisnice.eu.

Poznáte tahle místa?

Líšnický zpravodaj LÉTO 2020 Čtvrtletník vydává obec Líšnice (www.obeclisnice.eu)

Příspěvky přijímáme na adrese: zpravodaj@obeclisnice.eu nebo osobně na obecním úřadě. Jakékoli přetiskování textů či obrazových materiálů je povoleno pouze s písemným svolením vydavatele i autora. Přesná pravidla pro uveřejňování příspěvků najdete na webu obce: www.obec-lisnice.eu/zpravodaj. Právo rozhodnout o jejich otištění si vyhrazuje redakce zpravodaje.

Příjem inzerce na adrese: inzerce@mirsa.cz. Nově také zpravodaj na webu: lisnickyzpravodaj.eu.

Redakční kruh: Dominika Rýparová (šéfredaktorka), Tomáš Humhal, Tomáš Fiala, Hana Hrazdírová, Radka Endrlová.

Ilustrace: Barbora Humhalová

Grafické zpracování a tisk: mirsa.cz.

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 19173. Náklad: 400 ks. Toto číslo vychází v červnu 2020.

kvalitní
ojetá
auta

Srba Servis pro Vás připravil program Q+ kvalitní ojetá auta. Nabízíme celou škálu lehce ojetých vozidel různých výrobců, zejména však vozy značek **Alfa Romeo, Fiat, Fiat Professional, Jeep, Opel či Volvo**, které Srba Servis zastupuje.

Výkup ojetých vozů

Nechte nás ocenit váš stávající vůz. Vykupujeme především ojeté vozy značek z našeho portfolia, ale rádi vám připravíme výkupní nabídku na téměř jakýkoliv automobil. Pro stanovení výkupní ceny vašeho vozidla vyplňte, prosím, formulář uvedený níže. Sami vás kontaktujeme a domluvíme s vámi podrobnosti.

Je to jednoduché

1

Vyplňte formulář
na našem webu*

*www.srba.cz/ojete-vozy/vykup-ojetych-vozidel/

2

Brzy vás bude
kontaktovat výkupčí
tým Srba Servis & Q+
a potvrdí termín a
místo setkání

3

S sebou si vezměte
velký technický průkaz,
servisní knížku**
a samozřejmě vůz,
který má být oceněn.

** bez těchto dokumentů nelze vůz ocenit

Aktuální nabídku našich skladových vozidel
vždy naleznete na auto.srba.cz

**Program Q+ vždy zaručuje, že se jedná
o kvalitní ojetá auta.**

Nezapomeňte, že výše prodejní ceny ojetého auta neznamena vše. Někdy se vyplatí si za vozidlo připlatit a následně ušetřit na provozních nákladech. Levně nezkontrolované ojeté vozidlo většinou znamená vysoké provozní náklady.

**Při koupi nového nebo ojetého vozidla
od naší firmy Srba Servis a předložení
tohoto letáku získáte bonus 10.000,- Kč
na výkup Vašeho stávajícího vozu***

*platí pro vykoupené vozy v hodnotě nad 30.000,- Kč

**Srba
SERVIS**
ZALOŽENO 1991

www.srba.cz

Příjezdni 188, 252 02 Jíloviště, Tel.: 255 717 011

